74STE JAARGANG No. 9659 DONDERDAG 31 OKTOBER 1957

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Allerheiligen

Het is alsof de Kerk met dit feest van Alle-Heiligen iets goed wil maken tegenover hen, die zij in de loop van het kerkelijk jaar niet heeft bedacht, en die toch heilig of misschien nog heiliger zijn dan zij, die officieel op de heiligenkalender vermeld staan.

Zo zou men deze dag wel kunnen vergelijken met het altaar "Aan de onbekende God" van de oude Grieken, die daarmee aan al de hun onbekende goden de verschuldigde eer wilden brengen; of ook, en deze vergelijking doet het misschien beter — met het graf van de onbekende soldaat, waar men niet één onbekende dode komt herdenken en eren, maar allen, die ooit hun leven gaven in de strijd voor vrijheid en recht. In deze zin nu zouden wij deze feestdag ter ere van alle heiligen ook kunnen noemen "de dag van de onbekende heilige". Want er zijn heiligen, die geleefd hebben zonder buitengewone opvallende dingen te doen. Sedert hun dood lieten ze niet van zich spreken, ze werden niet aangeroepen, ze kregen geen beeld, zij gingen ongemerkt voorbij. Ze waren er ook niet bij toen de onderscheidingen werden uitgereikt, ze bleven in hun onbekendheid. Maar de Kerk, als een liefdevolle moeder, heeft zorg voor ál haar kinderen, en daarom besteedt ze elk jaar een hele dag aan de nagedachtenis van de onbekende heilige.

Vandaag geen voorkeur....

Wij kennen de bedoeling van onze moeder de H. Kerk — misschien ook is het slechts een tegemoetkoming aan ons rechtvaardigheidsgevoel, dat ons aanmaant ieder het zijne te geven — en daarom laten wij vandaag onze voorkeur voor de een of andere speciale patroon of beschermer varen. Allen toch, die de goede strijd hebben gestreden, hebben recht op onze hulde en verering, en het ligt maar al te zeer in de lijn van onze natuur om ook in de heiligenverering toe te geven aan onze kleinmenselijke gevoelens van sympathie. Iedere heilige is een type, een karakter op zich en wij voelen ons inderdaad meer aangetrokken tot de een dan tot de ander. Denk één ogenblik aan de litanie van alle — heiligen en de verschillen en tegenstellingen tussen de heiligen springen naar voren. We zien daar een lieflijke, zachtmoedige figuur als de Kleine Theresia naast de strijdbare Jeanne d'Arc; een koning Lodewijk naast de bedelaar Benoît Labre; de geniale denker Thomas van Aquino naast de heilige Franciscus, die maar weinig van wetenschap moest hebben; de eenzame kluizenaar Antonius naast de wereldreiziger Franciscus Xaverius. Zoveel hoofden, zoveel zinnen, of hier beter gezegd, zoveel heiligen, zoveel voorbeelden, en de keuze is aan ons.

Daar komt nog bij, dat het ons bewonderaars van de lekenheilige, niet alleen gaat om ere, wien ere toekomt. We willen ons ook de heiligen te nutte maken en daarom gaat onze voorkeur uit naar hen, die ons "liggen", die wij op een of andere manier, desnoods maar onder één enkel opzicht willen navolgen.

Wel te bewonderen, niet na te volgen....

Een al oud gezegde luidt: "De heiligen zijn wel te bewonderen, maar niet na te volgen". Dat wij voor bepaalde heiligen een voorkeur hebben hangt dan ook mede af van de mate, waarin zij voor ons een bemoediging zijn. Sommige heiligen zijn ons beschreven op een wijze, die ons eerder afschrikt: men laat hen heilig geboren worden, heilig leven, en heilig sterven, alsof zij zonder meer heilig waren, en er van heilig worden geen sprake is! Men vertelt ons daar wel van hun heilige. bovenmenselijke daden, reeds hier op aarde verricht, maar maar men laat weg, wat wij moderne mensen nu juist zoeken.

Toch beweren wij niet, dat men die heiligenlevens als "onwerkelijk" moet beschouwen. Men had n.l. een bijzonder scherp oog voor de werkelijkheid van Gods genade: men zag de heiligheid naar wat zij in wezen is: God deelt zich mee aan de mens, die in toenemende mate de dingen gaat zien en beoordelen, zoals God ze ziet en beoordeelt; die gaat willen wat God wil. St. Paulus heeft dat gezegd op zijn manier: "Niet ik leef meer, maar Christus leeft in mij ...".

Naar het voorbeeld van de God-Mens Jezus Christus voltrekt zich ook in de heilige, in de perfecte christen, een vereniging van twee grote werkelijkheden: de werkelijkheid van Gods genade en de wer-

(Vervolg naar pag. 5)

Minister LAMPE overweegt ministeriële carriere in NEDERLAND te beëindigen

Doodzwijgen van onsmakelijke artikelenreeks van de Wit ware volgens Gevolmachtigd MINISTER beter geweest

Oranjestad. — Z. E. de Gevolmachtige Minister der Nederlandse Antillen, W. F. M. Lampe heeft gistermorgen op het terras van Trocadero het een en ander verteld over zijn ervaringen in Nederland en de nieuwe indrukken die hij opdeed tijdens de eerste dagen van zijn werkbezoek aan de Antillen.

In verband met tal van [illegible] brachten vele Antilliaanse Ministers dit jaar een bezoek aan Nederland en er was dan ook sprake van een goed kontakt tussen de Rijksminister en de Regering. Toch blijft het nodig dat ik van tijd tot tijd zelf naar de Antillen kom, aldus de Minister, omdat men het direkte kontakt met deze zo dynamische gemeenschap niet mag verliezen. De belangstelling voor de Antillen is in Nederland nog voortdurend groeiende en daarmee het aantal brieven en verzoeken om inlichtingen over de meest uiteenlopende zaken, dat ik ontvang. In de tien maanden die ik in Nederland was, zette de ontwikkeling zich hier op indrukwekkende wijze voort. Op Aruba bijvoorbeeld werd met kracht gewerkt aan de uitvoering van de grote projekten en nu ik het zelf gezien heb, kan ik mij veel beter voorstelling maken, dan uitsluitend van de beschrijvingen van anderen.

Bij het vorige bezoek was het door omstandigheden niet mogelijk om naar de Bovenwinden te gaan. Dit keer duurt het bezoek van de heer Lampe tot ongeveer 20 december en zal hij alle zes de Nederlandse Antillen bezoeken. Allereerst zal morgen aan de Raad van Ministers verslag worden uitgebracht en zal men in algemene zin van gedachten wisselen. In november, vermoedelijk tussen 15 en 20 komt Minister Helders weer voor een bezoek naar de Antillen en mogelijk dat de reis naar de Bovenwindse eilanden dan door de ministers, die in Nederland zo prettig en nauw samenwerken, samen kan worden gemaakt.

De Nederlandse Minister van Financien kon zich thans niet vrij maken, maar komt vermoedelijk in januari naar de Antillen.

Wereldtentoonstelling in Brussel

Volgend jaar wordt in België een grote wereldtentoonstelling gehouden. Het belooft een zeer groot evenement te worden en Nederland zal er met een speciale inzending en gebouw zijn over het Koninkrijk Nieuwe Stijl.

De Antillen hadden graag op groter schaal meegedaan maar de kosten daarvan beliepen bijna een half miljoen en waren dus te hoog. Toch zullen de Antillen, daar heeft de Minister zich van kunnen overtuigen, goed voor de dag komen en zal goede propaganda worden gemaakt voor een wereldpubliek. Het zou goed zijn als ook vanuit de Antillen door partikulieren en zakenmensen aandacht aan dit gebeuren werd besteed. Misschien dat de handelaren samen kunnen komen per charterplane. Dit zou nog weer eens extra de aandacht op de Antillen vestigen, terwijl er veel te zien en te leren zal zijn voor de bezoekers.

MINISTER W. LAMPE
...... spoedig uitgediend?......

Voortreffelijke samenwerking met Nederland.

Vol lof was de heer Lampe over de samenwerking met Nederland. De verhoudingen bleven goed en de vriendschapsbanden werden steeds nauwer aangehaald. In Nederland is men vol belangstelling voor de problemen van de Antillen en is men graag geneigd waar nodig de helpende hand te bieden. Men vindt er voor de Antillen altijd gehoor en een open deur. Ook met het parlement, waarin de Minister verschijnt telkens als Rijkswetten aanhangig worden gemaakt, onderhoudt de heer Lampe goede betrekkingen. De huidige regering der Antillen staat uitstekend aangeschreven in Nederland. Men heeft vertrouwen en is vooral vol lof over de energie en de deskundigheid van Z. E. Minister Yrausquin.

Organisatie Antillenhuis loopt op rolletjes.

De organisatie van het Antillenhuis kan nu als voltooid worden beschouwd. De Minister wordt gesteund door een voortreffelijke staf aan het hoofd waarvan mr dr Cola Debrot en met als administratief deskundige en personeelschef de heer van Weel.

Minister Lampe vraagt aflossing.

Nu het Antillenhuis georganiseerd is en zo functioneert, dat men feitelijk van een ware Antillen Ambassade kan spreken, voelt de heer Lampe dat de taak die hij zich gesteld had, tot op zekere hoogte voltooid is. Hoe heerlijk hij het ook in Nederland vindt, de Antillen, en in het bijzonder Aruba, blijven hem trekken. Het Ministerschap ziet hij als een kroon op zijn carriere, die in 1914 begon en die hij nu zo langzamerhand graag weer zou terugvoeren naar zijn Arubaans notariaat.

De heer Lampe zal dan ook bij het komend overleg met de Regering vragen om te zijner tijd zich eens te beraden over het benoemen van een opvolger. Hij heeft geen haast, maar zou zich te zijner tijd wel willen terugtrekken. Ik heb, zo zeide de heer Lampe, geen verder politieke aspiraties. Na mijn aftreden zal ik het wat rustiger aan gaan doen, maar zal het contakt met de partijen waarmee ik jaren lang op de meest prettige wijze samenwerkte wel onderhouden. Mocht men mij dan nog eens nodig hebben, hoewel ik dat werkelijk niet hoop, dan zal ik overwegen in hoeverre ik mij dan nog weer voor een tijdelijke functie beschikbaar zal stellen.

De affaire De Wit

Desgevraagd zeide Minister Lampe geen commentaar te hebben op de zaak de Wit, voorzover het een voorgenomen uitzetting betreft. Als minister in Nederland staat hij hier buiten, totdat de zaak eventueel op Koninkrijksniveau behandeld zou worden. Dat is nog altijd niet zeker en niet het geval, zodat de opmerkingen in het Nederlandse parlement in ieder geval wat voorbarig zijn.

De Minister heeft de door de regering gewraakte stukjes van de hand van de heer de Wit gelezen en meent dat de toon inderdaad weinig gelukkig is.

Zonder zich verder uit te laten over de mérites van de zaak meent hij, dat men bij uitzetting van een journalist niet zonder meer van een aantasten van de persvrijheid kan spreken. Er hadden ook maatregélen genomen kunnen worden tegen de publicatie. Dat gebeurt niet. Er is slechts sprake van toepassing van bestaande wetten ten aanzien van het uitzetten van personen.

De minister heeft een eigen mening gevormd, maar acht het onjuist deze kenbaar te maken. Wel meent hij dat er misschien wat te veel over gesproken en geschreven is over deze artikelen en dat men de zaak beter had kunnen laten doodbloeden.

In Nederland neemt de pers een andere plaats in dan op de Antillen. Dat is een gevolg van de historische groei en de zeer ver doorgevoerde ware democratie in Nederland. Men blijft daar het liefst met de journalisten bevriend, maar daar staat tegenover dat men daar heeft, wat de Antillen (nog) niet kennen een tuchtraad van de journalistenorganisaties, die op hun beurt waken voor het handhaven van de journalistieke ethiek en beginselen.

Hier moet de verhouding pers en overheid zich nog verder ontwikkelen en groeien.

Bezoek van Prinses Beatrix

H.K.H. Prinses Beatrix verheugt zich bijzonder op het komend bezoek aan de Antillen. Over het programma kan nog weinig worden gezegd. Het wordt opgesteld en zal alvorens er grotere bekendheid aan wordt gegeven moeten worden goedgekeurd door H.M. de Koningin. Voor Aruba, Bonaire en Curaçao zijn vermoedelijk ongeveer tien dagen beschikbaar. De kroonprinses reist dan nog voor een bezoek van ongeveer vier dagen naar de Bovenwinden.

GAILLARD kabinetsformateur

Parijs. — De Radicaal Gaillard heeft aan president Coty medegedeeld dat hij zal trachten een regering te vormen om een eind te maken aan Frankrijks thans dertig dagen durende regeringscrisis. Gaillard vertelde verslaggevers dat hij eventueel op zijn 38ste verjaardag, 5 november a.s., de nationale vergadering om de investituur zal vragen.

Opgewekte Chroesjtsjef geeft T.V.-filmers faciliteiten

Moskou. — De Sovjet-autoriteiten hebben in feite de buitenlandse correspondenten verboden televisiefilms in de Sovjet-Unie te maken door een besluit, dat dergelijke films niet meer naar het buitenland mogen worden gezonden.

Westelijke televisie-filmers, die getroffen zijn door het nieuwe verbod maakten van de gelegenheid gebruik toen Chroesjtsjef een heildronk uitbracht op „de waarheid", hieraan toe te voegen „en toestemming om films naar het buitenland te mogen zenden." „Goed", zei Chroesjtsjef, „daar drink ik ook op", en hij lichtte zijn glas weer.

Anti-Nederlandse hetze in INDONESIE duurt voort

Nederlandse geestelijke van portefeuille en lijfgoed beroofd

Djakarta. — Bij de Anti Nederlandse Campagne is de Nederlandse advocaat mr. D. Vermeulen gemolesteerd toen hij trachtte zich te verzetten tegen het bekladden van zijn auto met Anti-Nederlandse leuzen. Men meent te weten, dat verf in zijn ogen werd gegooid. Voorts is gemeld, dat ruiten werden ingegooid, auto's werden beschadigd en de amateurschilders woningen van nederlanders zijn binnengedrongen.

De Nederlanders, die donderdag naar hun werk gingen, werden begroet met leuzen als: doodt de Hollanders en kookt de Hollanders. Terwijl er voorts een voor de koningin beledigende uitdrukking was geschilderd.

Van de zijde van Nederlandse werknemers vernam de A.N.P.-correspondent te Djakarta dat er toenemende bezorgdheid bestaat over de mogelijkheid van excessen. Volgens deze zegsman vroegen reeds enkele Nederlanders terugkeer naar Nederland aan.

De Nederlandse geestelijke A. Weiland, besloot hiertoe nadat jongelui gewapend met verfkwasten, hem van zijn horloge, portefeuille en lijfgoed hadden beroofd. De daders hadden de voorgevel van zijn huis met slagzinnen vol geklad en waren vervolgens zijn woning binnengedrongen, waarbij hij met messen werd bedreigd.

De nieuwe Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiger heeft, toen hij zijn introductiebrief overhandigde aan de Indonesische minister van buitenlandse zaken, nogmaals de aandacht van de regering gevestigd op haar verantwoordelijkheid voor het leven en de eigendommen van de Nederlandse onderdanen. Hij uitte de bezorgdheid van de Nederlandse regering en de Nederlandse gemeenschap in Indonesië, dat deze door officiële zijde geleide campagne tot nog meer excessen zal leiden.

Morgen, op het Feest van Allerheiligen, zal ons blad niet verschijnen.

De Directie

Eisenhower en Adenauer naar NAVO-conferentie

Washington. — President Eisenhower heeft besloten de uitnodiging om de NAVO-conferentie te Parijs bij te wonen, te aanvaarden. De president zei, dat hij naar Parijs zal gaan op voorwaarde dat de meerderheid der regeringschefs van de Navo-landen aan de bijeenkomst deelneemt. Hij zou voor zijn eventuele vertrek overleg plegen met de leiders van de twee partijen in het congres.

Hij voegde eraan toe, dat hij nog niet wist of hij bij zijn bezoek aan Europa gebruik zou kunnen maken van de gelegenheid om Londen en andere steden te bezoeken. Hij zou o.a. gaarne een bezoek aan koningin Elizabeth willen brengen.

President Eisenhower heeft over de ontwikkeling in de Sovjet-Unie op zijn persconferentie verklaard te hopen, dat het aftreden van Zjoekof als minister van defensie even vrijwillig is geweest als dat van zijn Amerikaanse collega Charles Wilson. Hij zei, dat het moeilijk was de gedachtengang van de mensen in het Kremlin te reconstrueren. Het bleven louter speculaties.

Aanpassing defensiestrategie

In Parijs verwacht men, dat het voornaamste onderwerp van bespreking op de Navo-conferentie in december zal zijn de aanpassing van de defensiestrategie aan de jongste ontwikkeling van intercontinentale raketten en de gevolgen van de geslaagde Russische poging om een aardsatelliet te lanceren.

Men verwacht voorts, dat tegen die tijd reeds aanzienlijke vorderingen zullen zijn gemaakt met het uitwerken van een Brits-Frans-Amerikaanse overeenkomst voor uitwisseling van gegevens over kernwapens. De Navo-opperbevelhebber in Europa, generaal Norstad, heeft een geheim verslag opgesteld voor reorganisatie van de Europese Navo-strijdkrachten in verband met de ontwikkeling der nieuwe wapens. Uit gewoonlijk betrouwbare bron wordt vernomen, dat Norstads plannen een kleine vermindering van de numerieke sterkte van alle afdelingen der strijdkrachten mogelijk maken. Bij elkaar zou dit neerkomen op een vermindering van de huidige sterkte der Navo van 30 tot 28 parate divisies. Dit zou mogelijk zijn, omdat de vuurkracht van de divisies is toegenomen door uitrusting met kernwapens.

Bondskanselier Adenauer van West-Duitsland zal, naar woensdag te Bonn is bekend gemaakt, eveneens deelnemen aan de bijeenkomst van de Navo-raad, die in december te Parijs wordt gehouden.

Adenauer zal waarschijnlijk voor de Navo-bijeenkomst in begin december nog te Londen besprekingen voeren met premier MacMillan.

Zaterdagmorgen openbare vergadering Curacaose eilandsraad

Willemstad. — Zaterdagmorgen zal de Curaçaose Eilandsraad in openbare vergadering bijeenkomen ter verkiezing van twee gedeputeerden in de plaats van de heer J. Evertsz, die, zoals bekend, zijn portefeuille ter beschikking stelde, en de heer C. D. Kroon, wiens benoeming tot lid van het kabinet eerstdaags is te verwachten. In deze vergadering zullen ook de geloofsbrieven van de heer M. F. da Costa Gomez onderzocht worden.

Op 2870 meter hoogte in de Pyreneeën werkt een groep van 8 astronomen met moderne opnamen-apparatuur aan het fotograferen en bestuderen van de Russische aardsatelliet de „Spoetnik". Bij een temperatuur van enkele graden onder nul werken zij 's nachts de gegevens uit, die zij hebben verkregen via kijkers en fotografische opnamen. Op de foto: de groep astronomen rond de hun ten dienste staande apparatuur.

MORGEN begint Gezondheidsdienst met bestrijding van rattenplaag

Willemstad. — De laatste tijd kwamen bij de Gezondheidsdienst ontzaggelijk veel klachten binnen over ratten. Vooral de opslagplaatsen, de pakhuizen, plantages en bewoners van de kust, speciaal van Pietermaai, hebben veel last van deze knaagdieren. De rattensoorten die op Curaao voorkomen zijn de rioolrat, die bruin van kleur is, en de dakrat die grijs is.

Om deze klachten te doen verminderen, hopelijk geheel te doen ophouden, vraagt de Gezondheidsdienst allereerst de hulp van de bevolking bij de komende campagne die gehouden zal worden om deze schadelijke dieren uit te roeien.

De grootste oorzaak van de aanwezigheid van deze dieren is n.l. de aanwezigheid van voedselresten die door de bevolking wordt weggegooid.

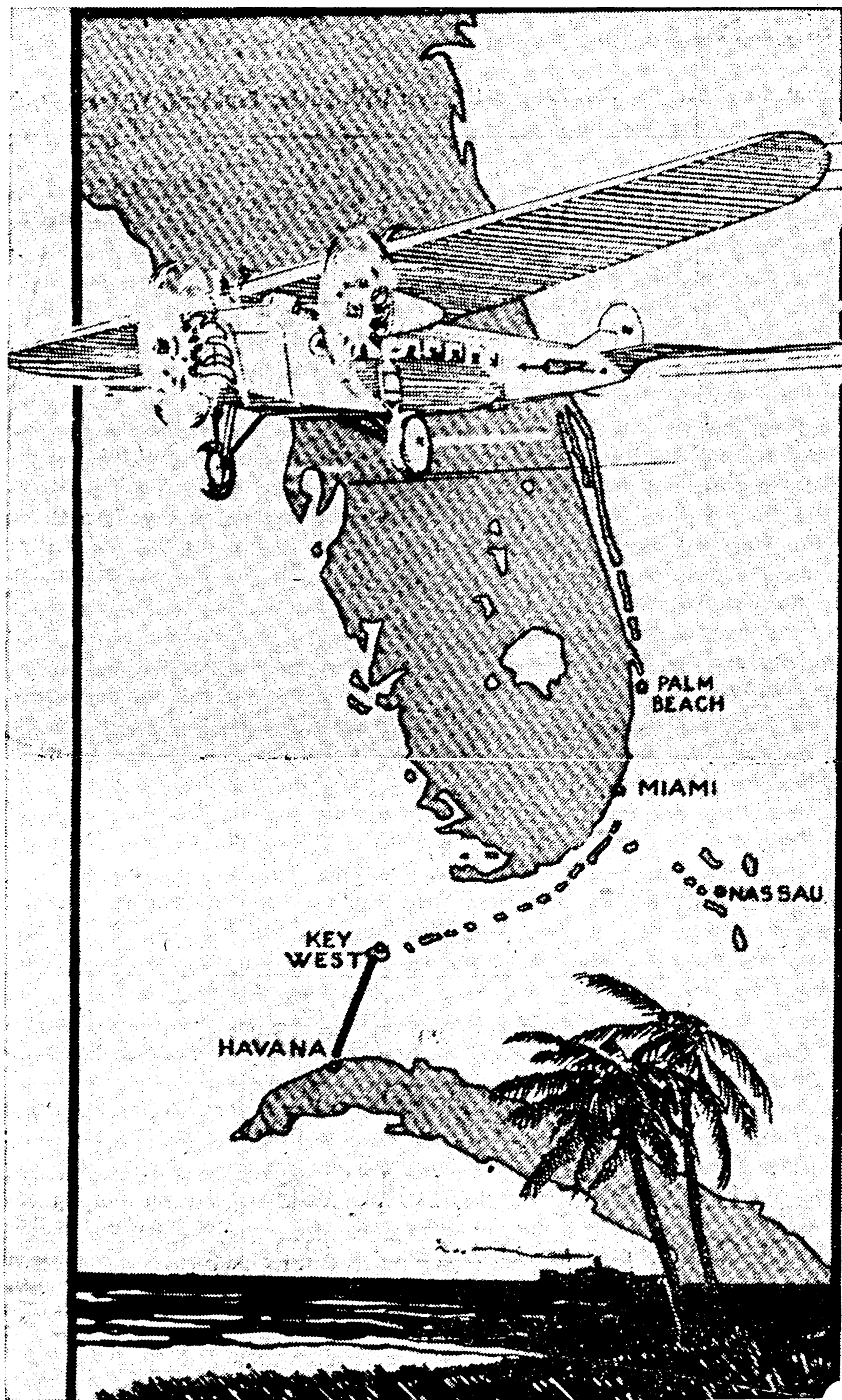
De ratten richten niet alleen schade aan, maar ze zijn ook de overbrengers en dragers van allerlei besmettelijke ziekten zoals typhus, paratyphus, pest, dysenterieën en de ratbeetziekte.

Om dit alles te voorkomen heeft het bestuurscollege gelden beschikbaar gesteld waardoor men de nodige middelen kon aanschaffen om deze dieren uit te roeien. De Gezondheidsdienst is er al mee bezig in de grote pakhuizen en havenloodsen. Maar morgen begint de grote actie ter bestrijding van de gehate rat. Men heeft hiervoor een speciaal vergif Warfarine genaamd waarvan de werking berust op een actie van het bestanddeel Cormarine. De werking hiervan is zeer effectief en het is desondanks niet giftig voor de mens en de huisdieren. Men kan het gratis krijgen bij de Gezondheidsdienst verpakt in pakjes van een pond. Men zet het Warfarine in een schoteltje op de meest geschikte plaats en als de ratten er van eten dan gaan ze eerst naar buiten voordat ze sterven.

Voor grote plantages en pakhuizen heeft de Gezondheidsdienst speciale voederbakken, die men in bruikleen krijgt.

Om de beste resultaten te krijgen is de samenwerking van de bevolking hoogst noodzakelijk. Op plaatsen als St. Michiel en Pietermaai zal de Gezondheidsdienst zelf de bestrijding ter hand nemen, maar op andere plaatsen en thuis moet men dit zelf doen. Het eerste waar men mee moet beginnen is geen voedselresten meer weggooien, de vuilnisbakken gesloten houden en de grootste hygiëne betrachten.

Pan American World Airways is 30 jaar in de lucht

De eerste internationale luchtverbinding op het westelijk halfrond was deze 110 mijlen lange lijn van Key West, Florida, naar Havana, die geopend werd op 28 oktober 1927 door de Pan American Airways met een eenvoudige sturdy Fokker F-7 passagiers vliegtuig. Nu, met een dertig jaren oude ervaring, gekregen door de ondervinding en pioniers werk bij het vervoer van goederen en personen door de lucht over Latijns Amerika en over de Grote en Atlantische Oceaan, kan de Pan American World Airways een nieuw tijdperk binnengaan, een tijdperk, dat gekenmerkt zal zijn door het gebruik van straalaandrijving. De levering van P.A.A.'s Jet Clippers, die 600 mijl per uur kunnen halen, zal waarschijnlijk volgend jaar aanvangen.

28 Oktober jl. was het precies dertig jaar geleden, dat Noord en Zuid Amerika hun eerste luchtverbinding kregen. En uit dit eerste dunne draadje, gesponnen door de Pan American Airways over 110 mijlen non stop tussen Key West en Havana, Cuba, is een netwerk van luchtlijnen gegroeid, dat de Westelijke hemisphere insluit en de wereld omcirkelt. Waarschijnlijk heeft nergens in de wereld vervoer door de lucht zulk een belangrijke invloed op kultuur en economie gehad als in Latijns Amerika, de geboorteplaats van de Pan American.

Vanaf het begin als pionier in het veld van internationale transport, heeft Pan American zich als de grootste uitvoerder op het gebied van het luchtvervoer getoond. Pan Americans eerste vlucht aan de Oostkust van Zuid-Amerika duurde 7 dagen en was van Miami naar Rio de Janeiro. Tegenwoordig neemt dezelfde reis minder dan 15 uren in beslag.

Er is zelfs een grote vooruitgang in zicht. P.A.A. zal de eerste zijn, die een Amerikaans passagiersvliegtuig met straalaandrijving in dienst zal nemen.

Dit nieuwe vliegtuig zal in staat zijn om van New York naar Buenos Airest te vliegen in 11 uren, van Miami naar Panamá in 2 uur en 15 minuten, van Caracas naar Rio in 5 uur en 32 minuten en van Rio naar Buenos Aires in slechts twee en een half uur.

In tijd van nood heeft het vliegtuig zich als een vriend van Latijns-Amerika getoond. Toen de alles verwoestende orkanen Jamaica, Haiti en Mexico in de afgelopen jaren teisterden, was de storm nauwelijks bedaard, of de PAA stond al gereed met ladingen medicijnen, voedsel. kleren en andere hulpmiddelen. Toen vreselijke aardbevingen Ecuador, Colombia en El Salvador troffen, zette Pan American alle vracht aan de kant voor gratis transport van goederen voor getroffen volkeren.

Geneesmiddelen, die schaars waren, werden gehaald en naar de getroffenen gevlogen.

Speciale vluchten werden gemaakt om polio-slachtoffers naar medische centralen te vervoeren. Serums werden in allerijl naar getroffen gebieden gevlogen. Voedselvoorraden werden naar de eilanden, die onder stakingen leden, vervoerd. Met de straal-eeuw in zicht ,en met Amerika's 175.000.000 mensen tellende bevolking, die nog gestadig toeneemt, sneller dan in welk deel van de wereld ook, acht de PAA haar vertrouwen in de toekomst wel gerechtvaardigd.

Rustige dag voor de V.A.

Willemstad. — De verkeersafdeling had gisteren weer eens een rustige dag, want aanrijdingen vonden er niet plaats.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De straatdienst en de mobiele brigade maakten gisteren 22 P.V.'s op en verleenden 18 maal assistentie.

Stak plotseling over

Willemstad. — Gisteren is op de Suffisantweg een 6-jarige jongen, die plotseling de weg overstak, tegen een voorbijgaande auto aangelopen.

De jongen liep enige schaafwonden op en kon na behandeld te zijn weer naar huis worden vervoerd.

Cinelandia
„Viva Zapata" om 7 en 9 uur p.m.
Roxy:
„War and Peace" om 20.00 uur.
West-End.
„Timberjack" om 7 en 9 uur p.m.
Caribe.
„Als Parijs Ontwaakt" om 20.00 uur

WIT-GELE KRUIS

Zuster Caprino tel. 23526
Zuster Veeris tel: 35747.
Kantoor: tel. 23773
Nachtzuster: **Zr. Yankey tel. 11442**

Sinterklaas komt op 23 november naar Curacao

Willemstad. — Men schrijft ons: Jongens en meisjes, lees dit goed!

Vanuit Spanje werd deze week bij het bestuur van het Algemeen Nederlands Verbond — afdeling Curaçao — het verheugende bericht ontvangen dat Sint Nicolaas ook dit jaar weer een bezoek zal brengen aan Curaçao.

Nog met vreugde denkt de bisschop terug aan de prettige intocht die hij het vorige jaar op ons eiland hield en hij heeft daarom echt zin dit jaar terug te komen. Daarom heeft hij aan het A.N.V. gevraagd of deze vereniging, net als het vorige jaar, de aankomst op Curaçao van Sint Nicolaas weer in orde wil maken. Nu en dat komt in orde!

Dus jongens en meisjes, dat ziet er prettig uit en dat belooft een feestdag voor jullie te worden. Nu maar opgepast dat St. Nicolaas tevreden over jullie zal zijn.

De intocht van de bisschop zal zijn op zaterdagmiddag 23 november, waarschijnlijk tussen 2 en 3 uur. Zorg dus dat je dan erbij bent. Zeg het ook tegen vader en moeder, want wanneer je dit leest heb je een nieuwtje om te vertellen.

Wanneer er verder nieuws over het bezoek van Sint Nicolaas wordt ontvangen, dan zullen jullie het in jullie krant kunnen lezen, dus kijk volgende week maar weer goed uit.

Hotel-portier kreeg cheque

Willemstad. — Gistermiddag vond bij de ingang van Hotel Curaçao een kleine plechtigheid plaats. De heer E. M. Margarita kreeg n.l. een cheque van f. 25.— van zijn chef de heer Giovany Giodetty, daar hij de eerste employé van Hotel Curaçao is wiens echtgenote een baby kreeg.

De heer Margarita trad op 28 september j.l. in dienst van het hotel.

Bij een brand in een partiekwoning van twee kamers in Belgrado zijn een 36-jarige moeder en zeven van haar acht kinderen omgekomen.

Lijst van gevonden voorwerpen

Willemstad. — Lijst gevonden voorwerpen in het tijdvak van 21 tot en met 27 oktober 1957.

1 Enveloppe inhoudende: oprichtingsdokumenten van de Stichting „Pro Union Obrero"; 1 tube medicijn en een kaart voor geneeskundige behandeling t.n.v. J. H. Lourens; 3 sleutels aan een ringetje; 2 sleutels en een plaatje („BOSUN") aan een ringetje; A.B.C.-buskaart over de maand oktober t.n.v. J. Sluis; 1 herenrijwiel, merk „HUMBER"; 2 sleutels aan een ringetje; 1 yale-sleutel aan een ringetje en wit plaatje; 1 bruin lederen schooltas inhoudende: 1 thermosfles, plastic regenjas en een schrift t.n.v. Johny Schmidt.

Nadere inlichtingen omtrent bovengenoemde voorwerpen zijn te verkrijgen op kamer 5, hoofdbureau van politie.

Groeten uit Holland

Willemstad. — Hedenavond om 19.15 uur zullen over de Curom de volgende Antilliaanse studenten een groet uitspreken. Alle zeven sprekers zijn van de H.T.S. in Dordrecht. Het zijn: Dolf Zielinski, André Joubert, James Suarez, Wim Dommisse, Bart Visser, Paul Verwey en Sjoerd Kuiper.

Paramaribo. — De voetballer R. Deegenaar van Voorwaarts is naar Nederland vertrokken. Hij gaat er voetballen voor de eerste klasser P.E.C.

NOG EENS: DE VOETBALKAMPIOENSCHAPPEN

Onze ARBITERS hadden meer contact met hun buitenlandse COLLEGA'S moeten opnemen

Door te veel concentratie waren Curacaose voetballers tijdens toernooi „Kooilam"

Willemstad. — Het is alweer een tijdje geleden, dat er verschillenden uit onze voetbalgemeenschap zich druk maakten, ja zelfs heet liepen, voor het voetbal. Dat was begin augustus. Nadien tijdens het tornooi maakte geen kijker zich nog druk en liep er geen mens meer heet buiten het speelveld omwille van het voetbal. En toen het tornooi eenmaal voorbij was, werd het stil, zeer stil en rustig, en over het tornooi werd niet meer gesproken. Dat was begrijpelijk, want over teleurstellingen en tegenvallers is het nooit prettig praten.

Toch was het tornooi in enkele opzichten leerzaam. Op de eerste plaats was het voor onze scheidsrechters met een „bereidwillig hart en oog" een unieke gelegenheid, een pracht van een internationale scheidsrechterscursus te volgen, zo maar gratis voor niets. Ik zelf heb op het Curaçaose voetbalveld veel gefloten en weet van ondervinding, dat het opoffering kost het „vak" naar behoren uit te oefenen, speciaal bij lastige moeilijke wedstrijden. En mocht het dan gebeuren, dat ik een vermeende of werkelijk verkeerde beslissing nam, dan moest ik wel eens in boze ogen kijken en boze woorden horen. Ik behoefde me daar niets van aan te trekken, maar dat de fluit dan niet steeds met de „ware blijdschap des harten" werd bespeeld, wil ik graag bekennen. Nu fluit ik al lang niet meer, maar toch heb ik met genoegen en met studie de Engelse, Spaanse en Italiaans praktische lessen van de Europese arbiters gevolgd. Heel hun manier van optreden schonk vertrouwen. Voor iedere sportman van „goede wil" waren de lessen leerzaam. Nu weet ik wel, dat internationale scheidsrechters ook fouten kunnen maken, dat doet echter aan hun bekwaamheid niets af.

Wij allen, fluitisten, spelers en belangstellenden, hebben van hun optreden kunnen leren en bij overtredingen in het spel gezien hoe ze er a.h.w. met hun neus bovenop zaten, want ze deden er werkelijk moeite voor het spel van dichtbij te volgen. Beslissingen op grote afstand waren er niet bij. En bij het nemen van een vrije trap was er geen verschil van mening over de plek of plaats waar de vrije trap genomen moest worden.

Kans gemist

Het is jammer, dat onze scheidsrechters daartoe uitgenodigd geen kontakt hebben opgenomen met hun internationale collegas. Heeft men zelf geen problemen of vragen voor te leggen uit ondervinding, het had toch zijn nut kunnen hebben, wanneer men de Europese gasten uit hun rijke ervaring had laten vertellen. Mogelijk waren er uit die vertelling dan wel vragen of een praatje voortgekomen. Hoe de Europese arbiters er over gedacht hebben, dat hun Curaçaose collegas geen belangstelling toonden voor kennismaking met een praatje over het vak, weet ik niet. En wat het C.V.B.-bestuur gedacht heeft, weet ik ook niet. Het was in ieder geval een pijnlijke ervaring. Nu mag men veronderstellen, dat sommigen van onze scheidsrechters door huiselijke of familie-omstandigheden verhinderd waren en weer anderen belet door dienst of ziekte. En mogelijk zijn er ook geweest voor wie de taal een beletsel was. Het is verder niet uitgesloten, dat er bij onze fluitisten zijn geweest, die persoonlijk kontakt hebben gezocht. Wanneer men deze veronderstellingen aanneemt, dan behoeft men onze scheidsrechters, die altijd klaar staan voor de CVB, niet te verwijten, dat ze door geen gevolg te geven aan de uitnodiging, de grootste blunder van hun scheidsrechtersloopbaan gemaakt hebben.

Het woord blunder doet me vanzelf weer denken aan de „blunder", die men de Italiaan Orlandini in de schoenen geschoven heeft en waarover naderhand geschreven is. Ik heb getracht die blunder te ontdekken, doch ben daarin tot op heden niet geslaagd. Mijn ogen en hersenen zullen wel te oud zijn voor zulk soort blunders.

Te veel concentratie

Toen ik na afloop van het tornooi het stadion verliet, liep ik recht in de armen van de C.V.B.-voorzitter, die me enkele woorden in het oor fluisterde, waaruit diepe teleurstelling sprak. Mijn antwoord was, dat men de Curaçaose ploeg niet meer in concentratie moet brengen. Hoe langer de concentratie duurt, hoe slechter resultaat. De jongens waren om het zo maar eens uit te drukken, „kooilam". Tegen Costa Rica ging het nog, ze zaten toen nog maar enkele dagen vast, en tegen Haiti waren de onzen in het veld zeker niet de minderen, maar wel in het maken van doelpunten. Daarmee kreeg de ploeg een morele klap en was nadien wat spel betreft, een onherkenbare nationale ploeg. Nu weet ik wel, dat, wanneer onze ploeg naar buiten gaat voor deelname aan een tornooi, de jongens ook geconcentreerd blijven voor zover dat nodig is, maar ze zijn ook „uit", m.a.w. in reisstemming, en dat is altijd nog wat anders dan op Curaçao aan de Frederikstraat te zitten. Onze ploeg speelde tegen drie sterke Braziliaanse clubs. En hoe? En toch kwam er geen concentratie aan te pas. Mocht men toch de overtuiging hebben, dat de spelers bij elkaar gebracht moeten worden, neem er dan ten hoogste één dag voor.

Het is lang geleden, dat de Curaçaose voetbalploeg en speciaal de voorhoede de aanwezigen getrakteerd heeft op een schuttersfeest op een doelpuntenregen. Ook tijdens het tornooi moesten we dat genot missen, omdat de onzen te kooilam en moreel een te harde tik hadden gekregen om het zwakke Cuba en Panama eens flink te kraken.

Toch waren er enthousiaste belangstellenden, die op een rijke oogst rekenden toen onze ploeg tegen Panama een 2—0 voorsprong had. „Het wordt 6", hoorde ik roepen. De speeltijd was nog lang genoeg voor een 6, maar de capaciteiten er voor ontbraken. Het werd slechts een 3. En van die 3 doelpunten waren er nog twee, die geen glans konden verdragen.

Leren doelpunten!

Het was naar aanleiding van de magere, schrale doelpuntenoogst, die onze nationale ploeg het laatste jaar binnenhaalde, dat ik wat ondeugend tegen een lid van het C.V.B.-bestuur zeide, dat onze jongens het tik-tak-spelletje met de nodige techniek en taktiek al heel aardig te pakken hebben, maar dat er nog een trainer nodig is, die de jongens leert doelpunten maken. De man werd niet boos, wel zeide hij, dat doelpunten maken iets persoonlijks is, iets wat een speler zelf moet aanvoelen, wanneer er een succesvolle kans is tot scoren. Die kans kan al aanwezig zijn voordat men het strafschopgebied genaderd is. Een tik-tak-spelletje doorgevoerd tot in de verdediging of zelfs tot in de schaduw van het doel, maakt hoogstzelden een kans. Het wordt onherroepelijk kapot getrapt. Wij hebben dat al menigmaal kunnen konstateren. Hiermede wil ik niet zeggen, dat het Da Cunha-systeem over boord moet, neen, dat niet, maar wel, dat de spelers en speciaal de voorhoede, wanneer men met een bepaald systeem geen resultaat bereikt, genoeg fantasie moet bezitten zich aan te passen aan het spel, dat het best in de wedstrijd past om tot een gunstig resultaat te komen. Met die fantasie en het systeem als grondslag moet de Curaçaose speler zich kunnen uitvieren in zijn spel zonder, dat er langs de lijn aan de touwtjes getrokken wordt, dat belemmert zijn spel. Het publiek ziet graag variatie in het spel, het houdt daarvan en het geniet in het bijzonder van kanonschoten in volle vaart afgevuurd, waarvan men het gejubel al kan waarnemen voordat de kogel in de touwen ligt. Zulke momenten zijn een streling voor het oog.

Vriendenclub

Heeft men er dus voor te zorgen, dat de ploeg niet kooilam gemaakt wordt en met het systeem tevens over voldoende fantasie beschikt, een van de voornaamste middelen tot succes is en blijft, dat de ploeg een echte vriendenclub is. Vriendschap maakt hecht en sterk. Een voorname faktor daartoe is wel de onderlinge verdraagzaamheid. Jaloezie om welke reden ook is uit den boze, en laat men er voor waken, dat jaloezie vooral van buiten uit geen kans krijgt de vriendschap te verbreken. Wanneer die hechte, sterke degelijke vriendschap aanwezig is, dan zullen de spelers graag naar de aanvoerder luisteren, wanneer hij het nodig oordeelt, dat er aan de touwtjes getrokken wordt. Dat trekken behoeft dan geen hard, ruw of vinnig trekken te zijn, waardoor de kans bestaat, dat de vriendschap kapot getrokken wordt met alle nare gevolgen. Het trekken moet zijn als een zachte vriendelijke wenk, die stimulerend werkt.

Wanneer onze ploeg in zulke goede „conditie" is, dan kan het niet anders of ze zal, met de voetbaltalenten, die ze bezit, spoedig weer aller aandacht op zich vestigen en de trouwe kijkers, die reeds lang met half gedoofde ogen een tik-tak-spelletje moesten slikken, zullen met lachende ogen en goedkeurende knikjes de goede conditie konstateren van de spelers, die door hun spel de toeschouwers evenals vroeger tot enthousiasme opvoeren, ja van hun zitplaatsen spelen voor een spontane hulde voor hun „terugkeer". Dan zal Curaçao kunnen zeggen: dit is de ploeg, waarvan wij ons hadden voorgesteld, dat ze bij de finale van de internationale voetbalkampioenschappen op het fluwel zou rusten.

Nog was ik met deze fantasie bezig, toen ik vernam van een nieuwe Argentijnse trainer met „Engels" diploma. Dat bericht was voor mij en zeer zeker voor vele andere voetbalenthousiasten een blij bericht, dat vertrouwen schenkt voor goede, ja bijzondere prestaties. Dat toekomstig genot hebben we dan weer te danken aan het aktieve CVB-bestuur, waarvoor men niet altijd de waardering heeft, die het verdient, wel het tegenovergestelde.

Het vertrek vanaf het vliegveld Schiphol van het Nederlandse jeugdelftal naar Edinburgh, alwaar het een wedstrijd tegen een Schots jeugdelftal speelde. Foto: het elftal met reserves op de trap: Cox (Rapid J.C.), Brull (Rapid J.C.), Kraay (DOS), Burgerlof (BVV), Schilder, De Koning, De Vries en Bosselaar (allen van Sparta), Kruyver (PSV), Luyten (NAC) en Moulijn (Feijenoord) en de reserves De Graaf (Stormvogels), Van Dam (Ajax), Weustink (Enschedé) en Coenen (MVV).

Wedstrijd voor violisten en pianisten in België

Brussel. — Voor het eerst sedert vier jaren zal door de "Internationale muziekwedstrijd Koningin Elisabeth van België" een wedstrijd voor violisten (1959) en voor pianisten (1960) worden georganiseerd. Deze wedstrijden staan open voor musici uit alle landen. De kandidaten mogen niet jonger dan zeventien en niet ouder dan dertig jaar zijn. De leiding van de wedstrijden zetelt in het paleis van schone kunsten te Brussel. Er wordt een twaalftal prijzen beschikbaar gesteld van 150.000 tot 10.000 Belgische franks.

President Eisenhower heeft de Hertog van Edinburgh de gouden medaille van de nationale vereniging voor aardrijkskunde aangeboden voor de dienst, die de hertog de aardrijkskunde heeft bewezen. Vorig jaar heeft de hertog een wereldreis van 65.000 kilometer gemaakt.

Zo gaan de arbeiders van de Engelse atoomcentrale te Windscale nu aan het werk. Nadat enige weken geleden werd ontdekt, dat als het gevolg van oververhitting der splijtstof wolken radio-aktief stof door de fabrieksschoorstenen waren ontsnapt (dit had reeds tot gevolg, dat duizenden liters melk, afkomstig uit de buurt van de fabriek, werden vernietigd), zijn de veiligheidsvoorschriften verscherpt. Op de foto: de arbeiders in hun pakken, die bescherming bieden aan de vernietigende straling.

Kregen RUSSEN documenten van HENDERSON in handen?

Amerikanen spreken bericht categorisch tegen

Parijs. — In het Parijse blad „Le Monde" schrijft de deskundige van het blad voor zaken die het Midden-Oosten betreffen, Edouard Sablier, dat de Russen wel eens in het bezit kunnen zijn gekomen van documenten, die toebehoorden aan Loy Henderson, de speciale afgezant van Eisenhower naar het Midden-Oosten. Een boot met de tas van de Amerikaanse diplomaat zou begin van deze maand in de Bosporus zijn verdwenen, waarop kort daarna Rusland de V.S. beschuldigde van een complot tegen Syrië.

Sablier vergelijkt deze kwestie met de zaak-Cicero, een spionage-affaire uit de tweede wereldoorlog. Zoals bekend slaagde de huisknecht van de Britse ambassadeur in Turkije, die de codenaam „Cicero" droeg, er in de tweede wereldoorlog in geheime documenten in de Britse ambassade te bemachtigen en ze de Duitsers in handen te spelen.

Sablier schrijft dat de Turken 10 september j.l. de Russische marine-attaché kapitein Alexander Maralgine, en diens assistent uit Turkije hebben gewezen. De Turkse autoriteiten beschuldigden Maralgine van spionage zonder te zeggen waaruit de spionnage had bestaan. „In Istanbul, waar ik mij op dat ogenblik bevond, werd mij door leden van de commissie van het pact van Bagdad, die zich bezig houdt met de onderdrukking van „ondermijnende activiteit", meegedeeld, dat een Amerikaanse diplomatentas verdwenen was. Ik was beduusd, toen ik de bijzonderheden van de zaak — die niet gemakkelijk te verkrijgen waren — vernam": de tas raakte in de eerste week van september zoek, het bootje, aan boord waarvan zich de tas bevond, verdween toen spoorloos via de Bosporus. Sinds die tijd heeft men niets meer gehoord van de bemanning en de persoon, die de tas in zijn bezit had. „Dit alles schijnt zo ongelooflijk dat ik nog steeds zou aarzelen het te vermelden, als wij na die tijd niet in kennis waren gesteld van een nieuwe bijzonderheid: vier jaar geleden — in 1953 — zou er een boot, aan boord waarvan zich Amerikaanse documenten bevonden, op dezelfde plaats en onder gelijke omstandigheden verdwenen zijn".

Sablier merkt op, dat de hoogste Turkse autoriteiten de verdwijning van de tas niet categorisch hebben ontkend. „Men kan zich indenken, dat er in de tas speciaal het verslag van de besprekingen tussen premier Menderes van Turkije en Henderson zat. Natuurlijk bewijst dit volstrekt niet het bestaan van een Turks-Amerikaans plan, gericht tegen Syrië, maar men kan zich afvragen of het overleggen van dergelijke documenten, naar de mening van de Russische leiders, niet het beroemde „onweerlegbare bewijs" is waarmee het Kremlin Amerika al meer dan een maand lang dreigt" aldus Sablier. Hij voegt hieraan toe, dat dit de reden zou kunnen zijn waarom Henderson toen hij op doorreis naar de V.S. in Parijs aankwam, „de grootste verwarring" toonde.

Een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft de berichten volgens welke Henderson, toen hij in Turkije vertoefde een tas met geheime documenten zou hebben verloren, met de meeste nadruk tegengesproken. In officiële Amerikaanse kringen vestigt men er de aandacht op dat deze berichten er daarom alleen al volkomen naast zijn, omdat Henderson zonder documenten uit Washington vertrokken is en vóór zijn vertrek slechts mondelinge instructies heeft gekregen.

ENGELS LAGERHUISLID VERKLAART:

B.W.I. moet zelf zijn suiker en bauxiet verwerken

Barbados. — In het Engelse Lagerhuis heeft de heer Fennar Brockway, Labour-afgevaardigde voor Eton en Slough, een pleidooi gehouden om West-Indië in de gelegenheid te stellen zijn eigen grondstoffen zoals suiker en bauxiet te verwerken in plaats van ze uit te voeren.

Hij sprak tijdens het debat over het ontwerp-wet voor de West-Indische Federatie, welke door het Huis is goedgekeurd. De heer Brockway zeide dat zonder slechte bedoelingen de koloniale gebieden voornamelijk beschouwd zijn geweest als een bron voor voedsel en grondstoffen. De produktie en de export van West-Indië, zo zeide hij, heeft voornamelijk bestaan uit ruwe suiker welke voor het grootste gedeelte naar Engeland kwam om te worden geraffineerd. Hij vroeg dat suiker-raffinaderijen gevestigd worden in West-Indië zodat de seizoenwerkeloosheid op het platteland kan worden ondervangen door industriële activiteiten. Hetzelfde geldt voor de bauxiet. Dit bauxiet werd naar Canada verscheept voor de verwerking in aluminium. De reden hiervoor was, zo gaf hij toe, dat de kosten van electrische energie nodig voor de omzetting van bauxiet in aluminium lager waren in Canada dan in West-Indië. Hij drukte zijn tevredenheid over de bouw van woningcomplexen op de plaatsen waar de industrie zich ontwikkelde. Maar zo zeide hij, er zijn ook nog krotten. Wil men de constitutie waarover gedebatteerd wordt een succes maken, dan zal rekening gehouden moeten worden met de armoede, zo zei de heer Brockway. Hij legde de nadruk op het feit dat West-Indië bijstand zal moeten krijgen in zijn economische vooruitgang, wil deze een stabiel karakter krijgen.

Volgend jaar minder econ. bedrijvigheid in de V.S.

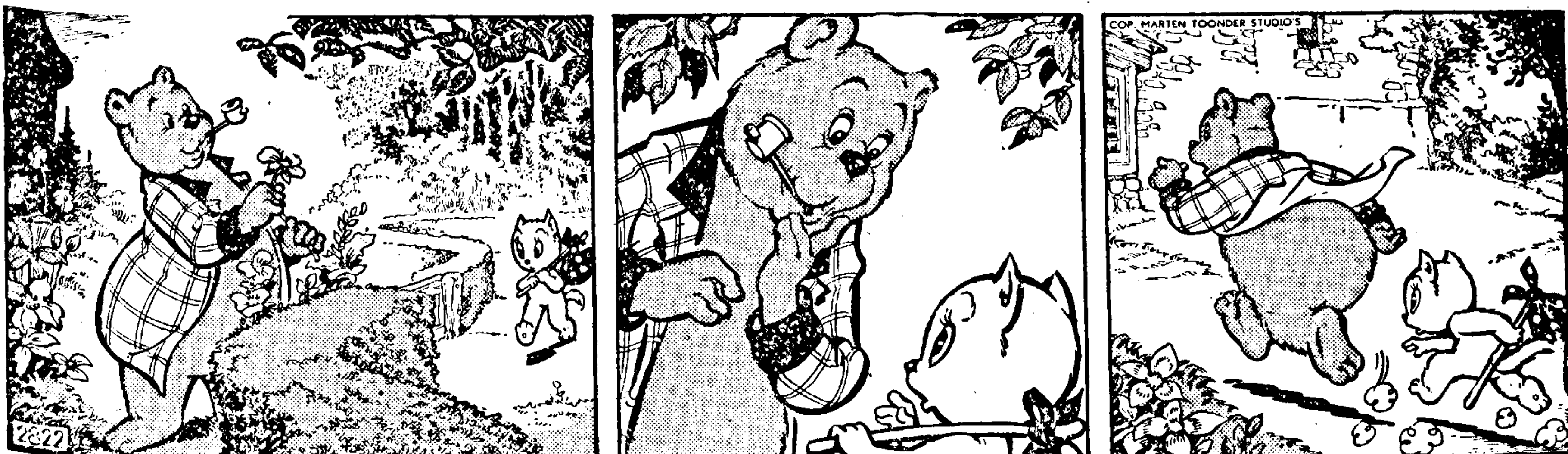
Hot Springs. — Er is in de Verenigde Staten voor 1958 een verminderde economische bedrijvigheid te verwachten, doch geen crisis. Dit is de algemene opinie van de bedrijfsleiders, die te Hot Springs de halfjaarlijkse bijeenkomst bijwonen van de Business Advisory Council van het Amerikaanse ministerie van handel.

Terwijl enkele van deze leidende persoonlijkheden, die aan het hoofd staan van de grootste maatschappijen in de Verenigde Staten, een mogelijke oplevering tegen het midden van het volgende jaar verwachtten, waren de meesten minder optimistisch. De algemene opinie was, dat er in enkele sectoren van het bedrijfsleven een verbetering zal ontstaan, en dat het in andere sectoren minder goed zal gaan, toch dat de economie in haar geheel, niet veel vooruit en niet veel achteruit" zal gaan. De meeste leiders wezen het buitengewoon grote pessimisme van de hand, dat in vele kringen is ontstaan, door het verloop op de effectenmarkt, dat zij geen betrouwbare barometer acht-

Dezer dagen is in het stadion van Dar es Salaam in aanwezigheid van ruim 25 000 Ismaili Mohammedanen de 49e Imam, prins Karim ingewijd. Prins Karim werd begroet door dames uit de Ismaili gemeenschap.

TOM POES en de Giegelgak

2822. „Hm", mompelde Tom Poes, toen hij tamelijk hongerig verder liep. „Daar ben ik niet veel wijzer van geworden. De raad van die oude man komt me nogal duister voor. Zoek de kern, zei hij. Wat een onzin! Maar ik zal het toch onthouden".

Ze prevelde passeerde hij slot Bommelstein, waar heer Bommel net bezig was met het verzorgen van zijn tuin.

Zo prevelde passeerde hij slot Bommelstein, waar heer Bommel het te praten? Heb je zorgen?"

„Zorgen niet, maar wel een beetje honger", zei Tom Poes. „Ik heb mijn twaalfuurtje aan een arme, oude zwerver gegeven, en de heeft zelfs geen korst voor me overgelaten.

„Zoiets moet je ook niet doen", zei heer Bommel hoofdschuddend.

„Arme oude zwervers zijn geen heren, dat weet iedereen. Stank voor dank is alles wat men krijgt."

„O, hij was wel dankbaar!" riep Tom Poes uit. „Ik mocht een wens doen!"

„Een wens!" herhaalde heer Ollie, plotseling oplettend. „Zo, zo! En wat heb je wel gewenst? Iets verstandigs, hoop ik?"

„Niets", zei Tom Poes. „Ik heb niets gewenst."

„Niets!?" riep heer Bommel ongelovig. „Zoiets doms heb ik nog nooit gehoord! Ach, waarom overkomt mij zoiets nu niet? Ik, als heer met onderscheidingsvermogen, zou wel weten wat ik moest wensen. Maar misschien is het nog niet te laat. Welke kant is die grijsaard opgegaan? Vlug, er is geen tijd te verliezen!"

„Hij liep in Oostelijke richting", zei Tom Poes verbaasd. „Maar..."

„Zeur niet!" riep heer Ollie. Hij keerde zich om en begon naar de keuken te hollen.

„Misschien kan ik je stommiteit nog ongedaan maken", hijgde hij al dravend. „Ik zal proberen te redden wat er nog te redden valt."

Antilliaanse en Surinaamse voetballers in Nederland zijn technisch „buitenlander"

GEHEIMEN van het semi-beroepsspel

Er zijn berichten tot ons doorgedrongen, dat men thans ook in de West speelt met de gedachte over te gaan tot enigerlei vorm van betaald voetbal. Het verdriet enige zakenlieden, aldus vernemen wij, dat door het vertrek van verscheidene voetballers naar Nederland het spelpeil aanzienlijk is gedaald of althans dreigt te dalen. En nu wil men trachten dit tegen te houden door eveneens over te gaan tot betaling van de spelers. Zelfs wil men nog een stap verder gaan. Want indien de spelers in eigen omgeving eveneens geld kunnen verdienen, waarom, aldus schijnt men zich af te vragen, zouden dan de spelers, die reeds zijn vertrokken, niet terugkeren?

Die berichten zijn nog vrij vaag. Een officiële stem hebben wij te dien aanzien nog niet kunnen beluisteren. Wij weten derhalve ook niet, in hoeverre wij deze berichten en/of plannen ernstig moeten nemen. Of wij daaraan dan twijfelen? Nee, dat zeer beslist niet. In Nederland begon enige jaren geleden de „omwenteling" vrijwel op dezelfde manier en als wij nu zien, hoe de zaak reilt en zeilt, kunnen wij onmogelijk meer twijfelen. Ook toen waren er zakenlieden, die de schouders ophaalden over de gang van zaken en besloten deze gang een duwtje te geven. En een van deze zakenlieden, die behoorde tot de oprichters van de Ned. Beroeps Voetbalbond en die derhalve dwars inging tegen het streven van de KNVB, bekleedt thans de functie van vice-voorzitter in het bondsbestuur van diezelfde Kon. Ned. Voetbal Bond! Het kan verkeren, zei Breero reeds.

Die omwenteling in Nederland heeft ons toen geleerd, dat men er goed aan doet niet blindelings te vertrouwen op de kracht van de reglementen. Zouden wij dat thans in verband met de plannen voor de West toch doen, dan zouden wij gemakkelijk tot de conclusie kunnen komen, dat deze weinig kans van slagen hebben voor zover het de in Nederland aanwezige spelers betreft.

Het is in dat verband ongetwijfeld goed de zaken eens nauwkeurig te bekijken, teneinde ons goed voor ogen te kunnen stellen, hoe de situatie thans wel precies is. In de reglementen van de sectie betaald voetbal van de KNVB was opgenomen de bepaling, dat een vereniging maximaal drie buitenlandse spelers mocht contracteren. En het aantal contractspelers per vereniging bedroeg maximaal twintig.

Nu is de situatie in dat betaalde voetbal zo, dat het merendeel van de clubs niet in staat is dat maximum te financieren. Wij mogen zelfs wel vaststellen, dat alle clubs, die buiten de hoofdklasse vallen, ten hoogste zeventien spelers onder contract hebben en in geval van nood een beroep doen op haar amateurspelers, voor zover deze zijn voortgekomen uit eigen kweek. Immers, voor amateurspelers, die zijn overgekomen uit amateurclubs, moet een zeker bedrag worden betaald, zodra zij uitkomen in het eerste elftal van de semi-profclub.

Moeilijkheden.

Dat die clubs terdege zochten naar mogelijkheden om op vrij goedkope wijze te voorzien in het tekort aan spelers, is logisch. En het is goed beschouwd niet minder logisch, dat men daarbij het oog liet vallen op spelers uit de West.

Tot zo ver is alles dus eigenlijk normaal. Een stuk of tien spelers uit de West sloten een contract af met een Nederlandse club en aangezien zij amateurs waren, werd de „koopsom" hun persoonlijk eigendom. Door deze „koopsom" te aanvaarden, werden zij evenwel min of meer „eigendom" van de betreffende club. Dat wil zeggen, van het ogenblik af, waarop zij dat geld in de zak staken, waren zij niet meer vrij als voetbalspeler. Als betaalde speler, wel te verstaan. Want wel bestond en bestaat de mogelijkheid terug te keren naar een amateurclub, zonder dat deze club ook maar een cent behoeft te betalen.

Wie deze uiteenzetting tot zo ver heeft gevolgd, begrijpt wellicht, waarop wij aansturen. Een amateurclub in de West kan derhalve deze spelers uit Nederland terugkrijgen zonder vergoeding, doch de zaak verandert, indien men ook in de West

Nederlandse Sportbrief

overgaat tot het semi-professionalisme en de spelers verzoekt terug te keren. Want onder die omstandigheden zullen de betalende clubs in de West alleen door betaling van een fors bedrag aan de Nederlandse club een dergelijke speler kunnen contracteren. Men moet daarom zeer goed weten, wat men doet en hoe men het doet.

Er komt overigens nog iets bij. Indien men thans in de West meent alleen door over te gaan tot betaling de „uittocht" van spelers naar Nederland te kunnen tegengaan, dan lijkt een ernstige waarschuwing wel op haar plaats. Om wille van die uittocht alleen behoeft men stellig nu niet meer de spelers te gaan betalen voor hun spel, aangezien de sectie betaald voetbal van de KNVB zelf aan die uittocht reeds een einde heeft gemaakt of gaat maken.

Een gloednieuwe bepaling immers heeft het aantal buitenlandse spelers per club in Nederland van drie teruggebracht tot twee. De bedoeling van deze maatregel is niet moeilijk te raden. In Italië, Frankrijk en Spanje heeft men hetzelfde proces doorgemaakt met echte beroepsspelers. De clubs zochten naar steeds meer en grotere attracties en vonden deze in het buitenland. Er werden enorme sommen betaald voor de „import" en inderdaad voeren sommige clubs daarbij zeer wel. Doch internationaal gezien gingen die landen hard achteruit. Doordat immers zoveel buitenlanders de sleutelposities innamen in de clubelftallen, ontbraken de spelers voor het nationale elftal. Men constateerde dat met schrik en haastte zich de nodige beschermende maatregelen te treffen, die bestonden uit een drastische vermindering van het aantal buitenlandse spelers per vereniging. Op dit ogenblik is nieuwe import in Italië en Frankrijk nauwelijks meer toegestaan en moet men zich in Spanje wringen in allerlei wonderlijke bochten om aan te tonen, dat de speler, die men op het oog heeft, Spaanse voorouders heeft gehad. Hetgeen dan voor werkelijke cracks in de praktijk wel schijnt te lukken.

Beperking van „import"

Sneller dan deze landen is men in Nederland tot de slotsom gekomen, dat het aantal buitenlandse spelers dient te worden beperkt in het belang van het voetbalspel zelf. Zo bestaat de voorhoede van de hoofdklasser VVV thans uit twee Duitsers, een Noor, een in Duitsland woonachtige Nederlander en de uit Spanje teruggekeerde Wilkes. Op papier een sterke voorhoede, maar toch staat VVV bijna onderaan op de ranglijst!

Vermoedelijk vraagt de lezer zich bij dit alles af: het is allemaal goed en wel en interessant, doch wat heeft de West hiermede te maken? In dat geval moet ons antwoord zijn: alles. Die nieuwe bepaling in Nederland immers schrijft nog iets meer voor dan een vermindering van het aantal buitenlandse spelers tot twee. Tot die twee buitenlanders namelijk dienen ook te worden gerekend spelers van Nederlandse nationaliteit, die behoren tot een bond, welke afzonderlijk is aangesloten bij de FIFA, de internationale voetbalbond. Zulke spelers mogen wel in Nederland deelnemen aan amateurcompetities, doch zij mogen pas worden gecontracteerd, indien zij drie jaren in Nederland hebben gewoond.

Misschien vindt de lezer dat vreemd? In de grond van de zaak is het dat echter stellig niet. Curaçao is lid van de FIFA zo goed als bijvoorbeeld Frankrijk. De reglementen van de FIFA, die gelden voor Frankrijk, gelden evenzeer voor Curaçao. En ook voor Nederland. Is er sprake van een contract in Nederland, dan bestaat er in feite geen enkel verschil tussen een speler uit Frankrijk en een speler uit Curaçao. Hetgeen bovendien inhoudt, dat een speler uit Curaçao nooit kan worden gekozen in het Nederlands Elftal.

Het is daarom, dat wij reeds opmerkten: „om wille van de uittocht behoeft men in de West de spelers niet te gaan betalen". Het is namelijk de sectie betaald voetbal in Nederland zelf, die aan de uittocht resoluut een einde heeft gemaakt.

Wij laten hierbij in het midden, of men in Nederland nog wel zo happig is op spelers uit de Antillen en Suriname. Elinkwijk heeft er vier en staat hopeloos onderaan op de ranglijst. BVV had er één en heeft hem reeds ontslagen van zijn contract. Het spel in Nederland is namelijk anders dan in de West. Het is harder en zakelijker. Althans in de competitie. Het verschil tussen een competitiewedstrijd en een oefenwedstrijd, die men hier pleegt aan te duiden als „vriendschappelijke wedstrijd" is zeer groot. Het is weer Elinkwijk, dat heeft aangetoond, hoe groot. Want de Utrechtse voetballiefhebbers zijn zelfs nu nog niet uitgepraat over het spel, dat Elinkwijk met zijn vier aanwinsten, o.a. de gebroeders Mijnals, voor de competitie liet zien in zo'n friendly game. Toen ging het gemoedelijk en konden de spelers zich uitleven in hun liefhebberij. En zonder nu te willen beweren, dat met het begin van de competitie voor de Nederlandse spelers de liefhebberij ophoudt, toch is het verschil zo groot, dat de spelers uit de West het niet kunnen overbruggen. Er is in die competitie geen plaats en geen tijd voor tierlantijnen. Reden bijvoorbeeld ook, waarom een individualist als Moulijn bij Feijenoord toch eigenlijk een mislukking is.

Vraagt men met ons op de man af, dan moeten wij bekennen te geloven, dat binnen vrij korte tijd de spelers uit de West, mogelijk op een enkele uitzondering na, weer van de Nederlandse velden zullen zijn verdwenen. Zeker, nu zij gelden als „buitenlander".

Het zou daarom o.i. onjuist zijn, indien men in de West het semi-professionalisme zou gaan invoeren louter en alleen om een einde te maken aan de „uittocht" naar Nederland. Dat einde is namelijk al in zicht.

B. M. Schilperoort.

Moment uit de doelpuntenrijke „derby" Ajax — Amsterdam (3—4), die Ajax, tegen de verwachting in, verloor. Als Pieters Graafland ingreep, keek de Ajax-achterhoede vaak werkeloos toe.

H.K.H. prinses Beatrix heeft dezer dagen de tentoonstelling „Sculptuur uit het verleden en heden in Nederlands particulier bezit" in het Waaggebouw te Almelo geopend. H.K.H. tijdens de rondgang over de tentoonstelling

140-jarige was lijfwacht van Dingaan

De oudste inwoner ter wereld is volgens het Zuidafrikaanse blad „Dagbreek" de 140-jarige Swazi Umkondhlo Nkosi. De man is blind maar beschikt over een uitstekend geheugen. Hij zegt, dat hij lijfwacht van de Zoeloekoning Dingaan is geweest. De man gelooft, dat hij zolang leeft omdat God hem straffen wil voor de vele moorden die hij in zijn jonge jaren heeft begaan.

De olie-invoer beperking in de V.S.

Washington. — Met betrekking tot het programma voor vrijwillige beperking van de olieinvoer is van regeringszijde medegedeeld, dat de invoer in september 782.500 vaten (barrls) per dag heeft bedragen, of 16 100 vaten per dag meer dan het door de regering gestelde maximum. De autoriteiten zijn niettemin van oordeel dat het plan bevredigend werkt, daar de invoer in september j.l. ongeveer 184.000 vaten per dag minder was dan in de overeenkomstige periode van het vorige jaar. vijfde en de achtste eeuw na Christus.

Staat van beleg in BOLIVIA

La paz. — De staat van beleg die op 21 september in Bolivia was opgeheven, is dinsdag weer voor het gehele land afgekondigd:

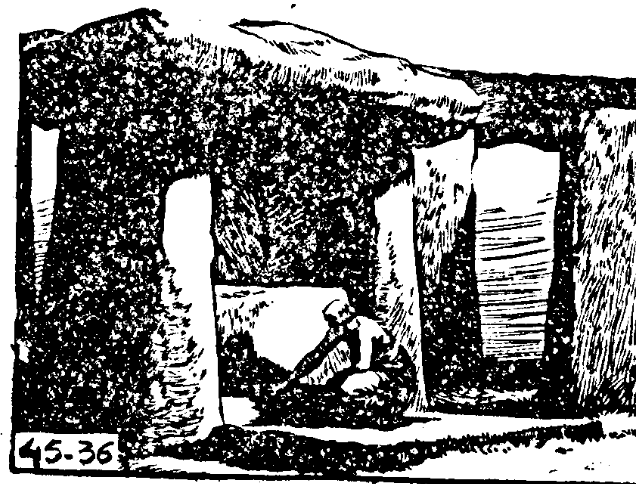
In parlementaire kringen gelooft men ,dat deze maatregel is genomen in verband met separatistische activiteit in het gebied van Santa Cruz.

BEKENDMAKING

In de nacht van **Donderdag** op **Vrijdag** a.s. zal de Koningin **Emmabrug** vanaf **0000 uur** tot omstreeks **0500 uur** wegens reparatie-werkzaamheden voor het landverkeer **gesloten** zijn.

De Wnd. Havenmeester.

Eric de Noorman: HET RAADSEL VAN TUAIM MOR

45—36. Hoewel Eric helemaal niet weet, of zijn gedachtengang wel juist is, zegt zijn intuitiegevoel hem, dat hij zijn ingeving volgen moet. Het vreemde bouwsel aan de smalle zijde van de binnenste steencirkel is de meest voor de hand liggende plaats; het lijkt op een geweldige troon. Twee rechtopstaande stenen, afgedekt met een derde, omsluiten een vierkant rotsblok, aan de voet waarvan zich een soort verhoging bevindt.

Een nauwgezet onderzoek levert echter niets op. Dat een eventuele ingang zich in, of onder een der rechtopstaande zuilen verbergt is niet waarschijnlijk, tenzij een der pilaren hol is. Juist als Eric op het punt staat dit nader te onderzoeken valt zijn oog op de grote platte steen aan de voet van de troon. Deze steen vertoont merkwaardige spiraalvormige versieringen, die op geen der andere stenen voorkomen. Maar dit is het niet in de eerste plaats, wat wat zijn aandacht trekt. De laatste stralen van de ondergaande zon werpen diepe schaduwen achter de geringste oneffenheid van de bodem en deze lage schaduwen vormen, vlak vóór de steen een duidelijk vierkant! Eric laat zich snel op de knieën zakken en tast voorzichtig de grond af. Duidelijk kan hij een nauwelijks merkbare richel in de bodem voelen, De naden van het luik, dat zich hier ongetwijfeld bevindt, evenals het luik zelf, zijn geheel door onkruid overwoekerd. Er is bijna geen beweging in te krijgen. Teleurgesteld neemt Eric de steen nog eens wat nauwkeuriger op en ten tweede male brengt de lage zonnestand hem op het goede spoor! De kern van de middelste spiraal ligt dieper dan de overige en haastig werkt hij aarde en onkruid tussen de voegen los, tot duidelijk de vorm van een stenen knop zichtbaar wordt.

Ook hier zit echter haast geen beweging in. Uit alle macht drukt Eric op de stenen pal, tot zij eensklaps naar beneden schiet. Op hetzelfde moment klapt met een dreunende slag in een wolk van stof het luik omlaag.........

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door L. J. SCHMIDT

14

„Jammer voor je, dat ze getrouwd is," lachte Alice.

„Of jammer voor haar...... Haar man is een levenslustige Don Juan, geestig, in het leven al heel jong geslaagd, knap van uiterlijk. Het is algemeen bekend, dat ze dol op hem is. Toen iemand haar zijdelings liet weten, dat haar man wel eens dwaze dingen deed, zei ze: ik houd van hem, niet om zijn goede hoedanigheden , maar om zijn fouten."

Ze bleven een ogenblik naar de roulette kijken. Het balletje maakte onder de glazen stolp allerlei capriolen, die met uiterste spanning door de omstanders werden gevolgd, totdat het rollende ding tot rust kwam en over verlies en winst beschikte. De spanning om de tafel bleef intens en Kielstra kon zich moeilijk indenken, dat dit mogelijk was zonder inzet van geld.

Hélène had aan de speeltafel plaats genomen. Jameson stond achter haar en volgde het spel zonder belangstelling, met waterige ogen. Het was, zelfs bij vluchtige beschouwing, duidelijk, dat het meisje een hartstochtelijk speelster was. Het is dit type mens, dat, onbewust, het leven als een hazardspel beschouwt, als een roulettespel, als een gok, waarbij de roulette onzichtbaar is en de inzet niet uit jetons, maar uit geheel andere waarden bestaat.

Eén heer, het Legioen van Eer in zijn knoopsgat, nam geen deel aan het spel maar keek toe, liep achter de spelenden rond en scheen zich best te amuseren.

„Dat is de heer Derby," zei Alice. „Laten we even naar hem toegaan."

Maar nog voor zij dit voornemen tot uitvoering konden brengen, stevende hij reeds op het paar toe met een vertoon van hartelijkheid, die geenszins in overeenstemming was met de totale onbekendheid met zijn persoon.

Terwijl hij naderde, had Kielstra gelegenheid hem op te nemen. Zijn uiterst verzorgde kleding omhulde een gedrongen, maar zichtbaar krachtige figuur met wat te korte benen. Het overhemd had moeite de ronding van zijn buikje te volgen, de bijna kale schedel glom vrolijk in het lamplicht, een klein zwart snorretje was niet in staat de zinnelijke lippen te bedekken; een aantal tanden, die bij het lachen vrij kwamen, lieten hun glinsterend gouden overtrek zien.

't Geheel maakte op Kielstra een onaangename indruk en hij kon het idee niet van zich afzetten, dat deze man afkomstig moest zijn uit een milieu, dat ver lag beneden dát, waarin hij zich nu bevond. Hij stak z'n hand ter begroeting uit en Kielstra kreeg een gevoel van weerzin bij de aanraking van de dikke vingers.

„Ah monsieur le baron, comment ça va."

Uit deze woorden begreep Kielstra, dat hij al nader over zijn aanwezigheid was ingelicht. Hij besloot maar te doen of hij gek was en de nieuwe naam en titel te aanvaarden.

„Het doet me genoegen, veel genoegen zelfs, dat u onze club bezoekt, ik hoop, dat we u te zijner tijd als lid zullen mogen inschrijven. U moet eerst maar eens rondkijken en kennismaken met de dames en heren leden."

Derby wendde zich tot Alice:

„Jij ook hier? Dat doet me genoegen. Je ziet er weer lief uit."

„Ik maak u mijn compliment over de prachtige inrichting van uw huis, ik heb zelden zoiets gezien," zei Kielstra.

„Dat vind ik prettig om te horen. Mijn vrouw en ik hebben ons halve leven in Afrika doorgebracht, meer in 't bijzonder in Uganda, vandaar de naam van mijn villa. Ik zal maar niet zeggen, dat ik daar gewoond heb, dan zoudt u onwillekeurig denken aan een huis als dit. Maar daar was geen sprake van, we waren al heel blij als we een grote nut voor ons beiden hadden, waarin we althans van enig comfort konden genieten, ook al was dat primitief. Ik heb vandaar een hele collectie curiositeiten meegenomen; ik ben nu eenmaal een verzamelaar. U heeft al iets in de hal en in deze kamer kunnen zien, maar dat is maar een heel klein deel van hetgeen ik u zou kunnen tonen. U moet eens overdag bij me komen. Ik zal het prettig vinden er eens met u over te praten. Elk voorwerp, elk opgezet beest, elk wapen heeft zijn geschiedenis."

„'t Zal me een groot genoegen zijn," antwoordde Kielstra.

„Ik hoop, dat u zich zult amuseren. We kennen hier geen tijd, want de meeste leden leven van hun geld en behoeven dus 's morgens niet vroeg aan het werk te gaan. Geldt dat ook voor u?"

Klaarblijkelijk wilde Derby weten, wat zijn gast uitvoerde, doch Kielstra was niet van plan hem in te lichten en antwoordde daarom in algemene termen.

„U had het daareven over Afrika en het leven in de wildernis, welnu, voor mij is het leven in onze Europese samenleving eveneens vol avonturen, die ik deels zoek en die voor een ander deel over mij worden uitgestort. Ik ben een avonturier in merg en been, ik neem het leven van elke dag, dat nu eens moeilijk en dan weer goed is, maar dat is nu juist wat ik van het leven verlang, geen regelmaat die op de duur dodend is, maar strijd...... hoe dan ook."

Mr. Derby keek hem met welgevallen aan.

„Dat mag ik horen van een jonge, flinke man. We moeten eens praten, misschien kunnen we samen vechten, ieder met zijn eigen wapens, maar in onderling verband, l'union fait la force."

Daarmede beëindigde hij het gesprek en zette zijn rondgang voort.

Alice en Kielstra gingen verder en kwamen bij een groepje dames en heren, van wie er een, een uitgesproken Italiaans type, juist zijn verhaal eindigde met:

„E sulla cantonata una donna seduta racconta la novità," waarop de anderen in lachen uitbarstten.

(Wordt vervolgd)

HENNY EMAN was voor Aruba 'n begrip

Nu de heer J. H. A. Eman ter grave is gedragen, is er een einde gekomen aan een tijdperk voor Aruba, het tijdperk van "Aruba zoals het was". Henny Eman (uitgesproken Emang, met klemtoon op de tweede syllabe) is gestorven na de uitslag van de verkiezingen in 1954.

Indien er nog kracht in hem was overgebleven zou hij deze hebben kunnen aanwenden om zijn memoires te schrijven, die alleszins lezenswaard zouden zijn geweest. Maar het vuur was geblust en zelfs de as bleef niet smeulen.. Op de leeftijd der sterken is nu ook het lichaam heengegaan, maar zijn gedachtenis zal ongetwijfeld blijven leven bij alle Arubanen, zowel vriend als vijand. Men zal moeten toegeven dat hij een persoonlijkheid is geweest en dat hij als geen ander een echte Arubaan was. Trots, fel, strijdvaardig en toch zeer gevoelig. Bij vlagen bewust inconsequent en somtijds een luciditeit vertonend, grenzend aan het geniale. Henny Eman was voor Aruba een begrip, voor de volgende generatie zal hij waarschijnlijk een mythologische figuur worden, een figuur waarover wordt gesproken met een zekere reverentie wanneer alle politieke kinderziekten overwonnen zullen zijn. Vergelijkingen gaan meestal mank, wie zal het wagen deze man met een andere figuur te vergelijken? Wie bekend is met de ingewikkelde structuur van de gemeenschap op Aruba zal wel niet tegenspreken, dat Henny Eman alleen op Aruba zou hebben kunnen leven en alleen op Aruba het beroep van politicus zou hebben kunnen bekleden. Zijn redevoeringen waarin hij te velde trok tegen vermeend onrecht, waren doortrokken van persoonlijke aanvallen. Om zijn ideaal na te streven schroomde hij niet te vervallen in een demagogie die haar weerga niet kent. Zijn nationalisme, zijn "Aruba voor de Arubanen" dwong hem ertoe talloze vijanden te maken onder de andere bevolkingsgroepen. Ongemeen grof konden zijn aanvallen zijn tegen de Curaçaoenaars maar als hij voet aan wal zette op Curaçao behoefde hij geen moment voor zijn leven te vrezen: Henny had een hart, dat niet altijd luisteren wilde naar de ingevingen van zijn verstand. In de Statenzaal kon hij uit de hoek komen met een terminologie, die maar al te vaak als onparlementair kon worden gekwalificeerd, maar men kon van hem heel veel verdragen omdat hij er niet op uit was de tribunes aangenaam bezig te houden of de vrolijke noot in de debatten te brengen maar eenvoudig naar voren bracht wat hem uit het hart naar de lippen welde. Curaçao heeft hem leren kennen als "de ruwe bolster met de blanke pit" en Curaçao aanvaardde dit. Niemand zal durven beweren, dat hij niet over de schreef ging, sterker, hij was een schavuit, maar een sympathieke schavuit, een Reinaert de Vos.

De paadjes van de politieke tuin zijn soms smal en kronkelig, soms glibberig en schier onbegaanbaar. Henny Eman voelde zich de tuinman, die elk hoekje, elke plant, elk kiezelsteentje kende. Jaren lang heeft hij met beangstigende roekeloosheid rondgedwaald in deze tuin zonder een moment te denken aan de jaargetijden. Als er geen lente was, dan schiep hij een lente totdat hij volkomen werd verrast door "een nieuwe lente en een nieuw geluid".

Aruba zal Henny Eman niet licht kunnen vergeten en het zal een daad van piëteit en rechtvaardigheid zijn indien het Bestuur van Aruba er toe kan komen zijn nagedachtenis te eren door een weg, straat of plein naar hem te vernoemen.

Aruba gaat hopelijk een nieuwe tijd tegemoet, een tijd van grootse projecten, een tijd van ongekende welvaart. Laat men nimmer uit het oog verliezen, dat vooral Henny Eman met een ongelooflijke vitaliteit en een ontembare stuwkracht menig steentje heeft bijgedragen om van Aruba een eiland te maken, waar het onbereikbare thans tot de mogelijkheden behoort. Aruba kan er trots op zijn onder haar zonen een Henny Eman te hebben voortgebracht.... Hij ruste in vrede....

Jules de Palm

Vaccinatie tegen A - griep

Oranjestad. — Er is nog een kleine hoeveelheid vaccin tegen de A-griep beschikbaar. Het Bestuurscollege heeft besloten dit gratis ter beschikking te stellen voor alle werknemers van particuliere bedrijven, die vallen onder de ziekteregeling 1936. (Behoudens enkele uitzonderingen vallen onder deze ziekteregeling alle werklieden die een dagloon ontvangen van niet meer dan ƒ 20.— per dag). In hun eigen belang worden zowel deze werknemers als hun werkgevers hier op attent gemaakt. Vaccinatie vindt plaats in het Gebouw van de Gezondheidsdienst te Oranjestad dagelijks van 8—12 en van 1.30 — 4.30 uur. (Voorl. d.).

Arubaan in de Nablo

Willemstad. — Op dinsdag 12 november as. zal er een buitengewone algemene ledenvergadering van de NABLO plaats vinden, die speciaal ten doel heeft de verkiezing van een vertegenwoordiger van een internationaal aangesloten bond, nl. de A.B.B.A., die nu recht heeft verkregen op een zetel in het NABLO-bestuur en wel door het terugtrekken van de C.B.B. (Curaçaose Baseball Bond).

Een en ander is bewerkstelligd door de NABLO tijdens de komst van de secretaris en voorzitter van de Internationale Baseball Federatie en om haar doel te bereiken, heeft deze instantie aan alle aangesloten bonden een rondschrijven gestuurd.

Als kandidaat voor de in het NABLO-bestuur opengevallen plaats, staan gepostuleerd de heren A. B. Kuiperi jr en J. C. Oduber, beiden van Aruba. Wij hopen, dat, nu er één schaap over de dam is, de rest ook zal volgen en vóór wij een jaar verder zijn, hopen wij, dat alle moeilijkheden op het gebied van vertegenwoordiging van de Nederlandse Antillen naar buiten, uit de wereld zijn geholpen.

Cellist Odnoposof verzorgt laatste Kunstkring Concert van dit jaar.

Oranjestad. — De Arubaanse Kunstkring heeft voor het laatste, zevende abonnementsconcert van dit jaar de zeer bekende cellist Adolfo Odnoposoff geëngageerd. De argentijnse, veertigjarige artist studeerde onder anderen onder de grootmeester van de cello, Pablo Cassals. Overal in de wereld is Odnoposoff een goede bekende. Hij trad alleen al in Zuid Amerika meer dan driehonderd maal op en was verschillende malen solist onder dirigenten als Erich Klueiber, Frits Busch, Juan Jose Castro, en anderen.

Odnoposoff is een artist van wereldformaat en zal hier op 8 november in de zaal van Bolivariana optreden. Hij wordt op vier november verwacht en logeert ten huize van zijn vriend, dr W. H. de la Fuente. Dokter J. Brouerius van Nidek, die de artist aan de vleugel zal begeleiden, zal vier dagen met hem repeteren.

Nadere bijzonderheden over dit optreden volgen per advertentie.

Uit Arubaanse Politierapporten

Een ongelukkige dag voor een Chinees eilandbewoner, die aangifte deed van verliezing van een portemonnaie, waarin duizend gulden.

— Te Sint Nicolaas werd aangifte gedaan van inbraak. De bewoners van een perceel werden om kwart voor vijf des morgens wakker door gestommel. Zij zagen een man met ontbloot bovenlijf overhaast het huis verlaten. Men kon de man niet meer inhalen en hij ging er van door. Later bleek dat er een portemonnaie uit een broekzak werd vermist. De recherche stelt een onderzoek in.

— Een oplettend employe van de landsradiodienst meldde de brandweer dat er achter Dakota een fel rode gloed te zien was. De brandweer rukte uit en vond de rode gloed, maar geen brand. Het bleek n.l. dat op de vuilverbrandingsplaats de vlammen wat hoger opsloegen dan normaal.

UITNODIGING

HET BESTUUR VAN DE „ALGEMENE VERENIGING VAN NEDERLANDSE RESERVE-OFFICIEREN", AFD. CURAÇAO, HEEFT HET GENOEGEN HAAR LEDEN EN HUNNE DAMES UIT TE NODIGEN VOOR EEN FEESTELIJKE DANSAVOND, WELKE GEHOUDEN ZAL WORDEN IN DE „CURAÇAOSE SPORT CLUB", BOLIVARPLEIN, SCHARLOO, OP ZATERDAG 2 NOVEMBER, OM 9 UUR DES AVONDS.

HET BESTUUR

Colombiaan aangehouden

— De recherche hield een opvarende aan van een Colombiaanse, onder Nederlandse vlag varende vissersboot. De man wordt er van verdacht in augusttus van dit jaar de vissersboot Mara op Aruba te hebben gestolen en ermee naar Colombia te zijn gegaan.

Komen naar de Antillen

Willemstad. — Met het ms. „Oranje Nassau" worden op 9 november as. te Curaçao verwacht, de volgende passagiers met bestemming **Curaçao:** Ltz. I. W. Heilbron, echtgenote en 3 kinderen; familie W. R. van Erven—Mehlhorn; familie P. Zwart—Junse en 2 kinderen; familie K. J. Parrel—Derksen en 3 kinderen; familie M. C. den Dulk en 2 kinderen; mevr. J. C. H. Cornelisse—Nagel en 2 kinderen; familie D. F. Sant—Drenth en 2 kinderen; mevr. H. D. Bouwhuis—Verplanke en 2 kinderen; familie G. M. Stelder—Hendriks en 2 kinderen; mej. F. A. Loewenthal; mevr. C. M. Stelder—Lammerse en 3 kinderen; familie C. Barth—Romijn en zoontje; familie W. S. Knoop—Taufic en 3 kinderen; familie L. Posner—Trappenberg; Ltz. N. Kooyman, echtgenote en 2 kinderen; pater J. J. Grüntjes; pater H. A. M. IJzereef; mevr. C. J. B. Verhoeven—Brown; mej. B. J. van Meeteren; mevr. J. W. de Groot—de Graaf; familie A. P. van der Vlies—Deventer en 2 kinderen; mej. L. den Dulk; mevr. I. Vinck; mevr. G. van Geemen—Ju en 2 kinderen; 28 man Koninklijke Marine.

Met bestemming **Aruba: heer D.** P. Etienne; mevr. C. Sijtsma—de Ruyter en 2 kinderen; familie J. A. Oostveen—van Maurik en zoontje; familie P. van Koningshoven—Lak; mevr. F. Sprenger—van Giersbergen en dochter; mevr. H. G. Wolfe—de Mik.

VAN HET FILMDOEK
THE OPPOSITE SEX

Kay (June Allyson) die haar tiende trouwdag met producer Steve (Leslie Nielsen) viert, heeft er nooit over nagedacht haar loopbaan als zangeres op te geven om moeder te zijn van haar 7 jaar oude Debbie (Sandra Descher). Maar op haar verjaardagsdiner wordt haar door haar vriendin Sylvia Fowler (Dolores Gray) verteld, dat haar man een geheimpje heeft met een van zijn show girls Crystal Allen (Joan Collins). Tegen het advies in van twee van haar beste vriendinnen Amanda Penrose (Ann Sheridan) en Edith Plotter (Joan Blondell) gaat Kay naar Reno om echtscheiding, en in een herberg raakt ze bevriend met Gloria Dell (Ann Miller) en gravin Lavarliere (Agnes Moorehead).

Wie komt nu anders op het toneel dan Sylvia die haar man kwijtraakte aan Gloria, die nu haar aandacht besteedt aan Buck (Jeff Richards), een zanger van cowboy liedjes. Nadat de echtscheiding tussen Kay en Steve heeft plaatsgevonden, trekt ze zich terug uit haar baan in New York als zangeres. Kay heeft berouw over hetgeen ze gedaan heeft, vooral nu Steve met Crystal is getrouwd. Ondertussen heeft Gloria Buck gekregen en probeert ze van hem een nachtclub zanger te maken. Maar nu krijgt Kay door, dat Crystal Steve bedriegt door met Buck om te gaan. Ze besluit haar ex-echtgenoot terug te winnen. Met de hulp van Dolly (Barbara Jo Allen), zet ze Crystal schaakmat. Deze rent terug naar Buck maar ze moet ondervinden dat Buck niet van plan is te trouwen. Maar Steve en Kay trouwen wel.

In Bagdad zijn drie jongemensen veroordeeld tot anderhalf jaar gevangenisstraf, omdat zij deze zomer met valse paspoorten het land verlaten hadden om het jeugdfestival in Moskou bij te wonen. Twee anderen kregen elf maanden voorwaardelijk. Zeven verdachten zijn bij gebrek aan bewijs vrijgesproken.

ALLERHEILIGEN....

(Vervolg van pag. 1)

kelijkheid van de menselijke natuur. De heiligen zijn stuk voor stuk getuigen voor de werkelijkheid van Gods genade.

Met dat al richt zich onze belangstelling toch het liefst op die heiligen, die ons naar het leven met al zijn goede en kwade kanten zijn getekend. Die ons worden voorgesteld als mensen van vlees en bloed, mensen met hun eigen moeilijkheden, hun strijd tegen velerlei bekoringen, hun vallen en opstaan, ontgoochelingen en desillusies. Daarin voelen wij ons allereerst aan hen verwacht. Die heiligen hebben tijdens hun aards bestaan geleefd in situaties zoals wij ze nu nog kennen, en dát te beseffen doet in ons een belangstelling en sympathie groeien.

De heilige grijpt ons, en prikkelt tot navolging op het ogenblik, dat wij hem in een overigens gewoon menselijke situatie op een superieure wijze zien optreden. Waar wij moedeloos zouden worden, houdt hij vol; waar wij toegeven aan hartstochten, toont hij beheersing; waar wij ons zouden doen gelden, houdt hij zich bescheiden op de achtergrond. In gewoon menselijke omstandigheden zien we de heiligen die dingen doen, waarvan wij in onze beste ogenblikken zeggen, dat het zó "eigenlijk" moest zijn, als wij maar meer het evangelie en minder onszelf au sérieux namen....

Waar het voor ons, moderne mensen op aankomt is dit: Men moet ons de heiligheid niet gaan voorstellen als een uitgemaakte zaak. Het spreekt inderdaad niet vanzelf, dat een heilige dingen doet, die boven de menselijke maat uitgaan. En de wijze, waarop heiligen zich, zeker in het begin, gedragen, toont dat duidelijk genoeg aan. Ook zij hebben tegenzin gekend, lusteloosheid, antipathie, de neiging om het voor deze keer maar met wat minder te doen, de verleiding om medelijden te hebben met zichzelf, de zucht om toch vooral niet van het gewone af te wijken maar te doen wat iedereen doet, en al die kleinmenselijkheden meer. Zij hebben de pijnlijkheid gekend van de offers, die zij brachten en de eenzaamheid gevoeld, die het deel is van allen, die boven de middelmaat uitsteken. Maar ondanks die vele moeilijkheden hebben de heiligen gedaan, wat van hen gevraagd werd. Zij hebben aan de verheffende inwerking van Gods genade geen hindernissen in de weg gelegd, doch zich daarvoor geheel opengesteld. Zij hebben zich laten maken tot de schoonste werkstukken van Gods alvermogende genade.

Hier ligt dus een van de redenen van onze begrijpelijke voorkeur voor bepaalde heiligen; de reden ook, waarom wij geneigd blijken onze verering practisch te beperken tot slechts enkele weinigen, en de anderen, die evenveel recht hebben op onze verering — want ook zij zijn een manifestatie van Gods heerlijke genade — makkelijk te vergeten.

Het is dan ook niet meer dan passend en billijk, dat wij één dag in het jaar in een grootmoedig gebaar, voorzover wij kleine mensjes tenminste van grootmoedigheid tegenover de heiligen mogen spreken, samen met de Kerk die voorkeur voor onze lievelingsheiligen laten varen, en allen die er recht op hebben: gevierde en niet gevierde, bekende en onbekende heiligen de hun verschuldigde eer en hulde brengen. Dat doen wij op 1 november.

p. D. v. L.

	van	voor
Vitessa f 3.5/50	ƒ 150.—	ƒ 135.—
Vitessa f 2.8/50	ƒ 240.—	ƒ 187.50
Vitessa f 2/50	ƒ 270.—	ƒ 210.—

DE ONTVANGER VAN HET EILANDGEBIED ARUBA

verwittigt hierbij de TELEFOONABONNEES, die hun telefoonabonnementen over de maand OKTOBER 1957 nog niet hebben voldaan, dat de aanmaningen hiervoor op de 2de NOVEMBER 1957 zullen worden verzonden en dat de aanmaningskosten hiervoor vanaf 3 NOVEMBER 1957 verschuldigd worden.

ARUBA, 25 OKTOBER 1957.

OPENBARE VERKOPING

Op Donderdag, 7 November 1957, des voormiddags te 10 uur in het kantoor van de Spaar- en Beleenbank van Curaçao N.V., Breedestraat 27 (P) alhier zal in het openbaar ten overstaan van de ondergetekende notaris, aan de meestbiedende worden verkocht, krachtens onherroepelijke volmacht ex artikel 1203 B.W.:

1. het huis Rust en Pad 10, met de daarbij behorende eigendomsgrond ter grootte van 16120 m^2, omschreven in meetbrief nr. 127 van 12 October 1945.
2. de huizen Jan Noorduynweg 31 en 33 met daarbij behorende erfpachtsgrond op Juan Hato, ter grootte van 1200 m^2, kadaster Tweede District Sectie A, nummer 1697.

De veilingscondities liggen ter inzage van belanghebbenden ten kantore van de ondergetekende notaris, aan de Kerkstraat 10A, alhier.

Mr. E. C. HENRIQUEZ,
Notaris.

EILANDGEBIED CURAÇAO

De Gezaghebber van het eilandgebied Curacao maakt bekend, dat Mejuffrouw TRINIDAD WALTER, wonende aan de Piscaderaweg no. 75, aan het Bestuurscollege van voormeld eilandgebied een verzoek heeft gericht tot oprichting van een

SLAGERIJ AAN DE PISCADERAWEG No. 75, ALHIER

welk verzoek, vanaf heden, gedurende veertien dagen ter visie ligt op het Centraal Bestuurskantoor, Scharlooweg no. 35, Afdeling Algemene Zaken, gedurende welk tijdvak ingevolge de Hinderverordening Curacao eenieder het recht heeft schriftelijk zijn bezwaren tegen de oprichting kenbaar te maken.

De Gezaghebber van het Eilandgebied Curacao,
M. P. GORSIRA.

Madereinse blijft baas over met 10 man spelende Asiento

Suffisant. — Op het stadion van Suffisant werd gisteravond onder grote publieke belangstelling de wedstrijd gespeeld tussen Asiento 1 en Madeirensen en waarbij het de Madeirensen gelukte het elftal van de Asiento-mensen een nederlaag toe te brengen van 3—1. Het Madeirense elftal bestaat momenteel voor het grootste gedeelte uit zeer jonge spelers, die duchtig getraind zijn en waarbij de Asiento-spelers dus alles moeten doen om deze jonge knapen in toom te houden. De Asiento-mensen hebben voor het grootste gedeelte van de wedstrijd met 10 man gespeeld en hebben duchtig van zich afgebeten.

De inzet van de wedstrijd was aan beide zijden snel en Asiento zat aldra op de goal van Madeirensen en waarbij de keeper van Madeirensen een prachtig schot van Meyers opving. Dit was echter uitstel van executie, want het was weer Meyers, die van een goed toegespeelde bal van Keesje Oomen, zich prachtig vrijmaakte en feilloos inschoot en de stand bracht op 1—0 voor Asiento.

De voorhoede van Madeirensen trachtten het ook met goede combinaties en schoten, doch zowel keeper Houdijk als het backstel van Asiento met Tolsma en Brueys, waren op hun hoede. Bij een combinatie van de rechtervleugel van Madeirensen kreeg de linksbuiten de bal toegespeeld, doch Tolsma kreeg de bal in zijn bezit en speelde terug op zijn keeper, doch enigszins te hard, waardoor deze de bal miste en de vlug inlopende linksbuiten gemakkelijk in het lege doel schoot en de stand op 1—1 bracht.

Er werd nu aan beide zijden flink op de bal gezeten en het was Snoeks, die met zijn harde schoten naar links overgaf, doch werd gemist door de vlug inlopende linksbuiten Alkema van Asiento. Het backstel van Madeirensen was op zijn hoede en vooral de linkshalf en de back hebben het Treling en Keesje Oomen nogal lastig gemaakt. Bij een solorun van Hoogdalem wist deze de ene half rustig te omspelen, doch werd prompt tegen gehouden door de back, waardoor de bal in het bezit kwam van de keeper. Snoeks probeerde het met een paar verre schoten, doch de keeper van Madeirensen was er als de kippen bij.

Het gelukte de Madeirensen bij een goede combinatie van de rechtsbuiten naar de midvoor, die vrij kwam te staan en met een direkt en fraait schoot zijn club de leiding gaf met 2—1.

Deze achterstand was het teken voor Asiento om alle zeilen bij te zetten en het was weer Herwig, die rustig verdeelde en in goede samenwerking met Hoogdalem en Brueys geregeld het getij op hun achterhoede keerde. Ook Madeirensen zat niet stil en vooral de agile en vlugge linksbuiten van hen, nl. Alkala, gaf Tolsma veel werk te verrichten. De rust ging in met 2—1.

Kort voor de rust was Peet van Dijk ingevallen, waardoor Asiento met 11 man speelde. Dit duurde echter niet lang, want bij een hard schot van de rechtsbuiten van Madeirensen deed Houdijk een prachtige uitval, doch kwam in onzachte aanraking met de paal en kreeg een kleine wonde aan de halsstreek, waardoor hij niet verder kon spelen en zijn plaats werd ingenomen door Van Dijk. De achterstand zelf was niets voor Asiento, doch het waren meestal de beslissingen van de referee bij het open zetten van het buitenspelvalletje en waarbij hij de meest vreemde beslissingen nam, zodat de Asiento-mensen als het ware de lust verloren voor het spel en men ook zo onsamenhangend met 10 man ging spelen. Asiento spande toen weer alle krachten in na de derde goal van Madeirensen, maar hoe of zij het ook deed, het wou maar niet lukken. Soloruns van Meyers, harde schoten van Snoeks en goede combinaties van Oomen en Treling belandden allemaal gemakkelijk in handen van de Madeirense doelman. Bij een goed genomen corner door Snoeks werd er hard ingeschoten door Alkema, doch ook nu was de keeper op zijn hoede. Ook Hoogdalem kreeg een mooie corner van Snoeks toegetrapt, doch deze werd er even naast geschoten. Het spel bleef zijn vlug peil behouden en bij het einde was de stand 3—1 voor Madeirensen.

Te Fort Meade in Florida hebben twee mannen een bank beroofd, waarna zij met een vliegtuig, dat zij kort tevoren in een andere stad hadden gestolen, wisten te ontkomen.

EMMASTAD

C. P. I. M.

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee tel: 4467
b. g. g. tel: 240(

Personeel Afdeling:
29, Damacor tel: 36118
B. g. g. nad inl. tel: 240(

Materialen Afdeling:
E. A. Wegman tel: 4446

C. S. M.

Rederij:
E. v. d. Werf tel: 3101

Scheepsagentschap:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
Kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
E. v. d. Werf tel: 3101

Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098; van 1.00 — 7.30 H. Ruytenberg tel: 3938

Theater Asiento:
„Gaslicht"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees

Zuerich. — Mevrouw Jeanne Eder-Schwyzer, erevoorzitster van de internationale vrouwenraad, is dezer dagen overleden.

IBBOTSEN sportman van het jaar

Londen. — Derek Ibbotson, de 25-jarige atleet, die met 3 min 57.2 sec. onlangs wereldrekordhouder werd op de mijn, is door de vereniging van Britse sportjournalisten gekozen tot sportman van het jaar. Op de voordracht stonden na Ibbotson de coureur Stirling Moss — de eerste Britse coureur, die een grote prijs van Europa op zijn naam heeft gebracht —, de cricketer Peter May, de golfspeler Day Rees en de voetballer Johnny Haynes.

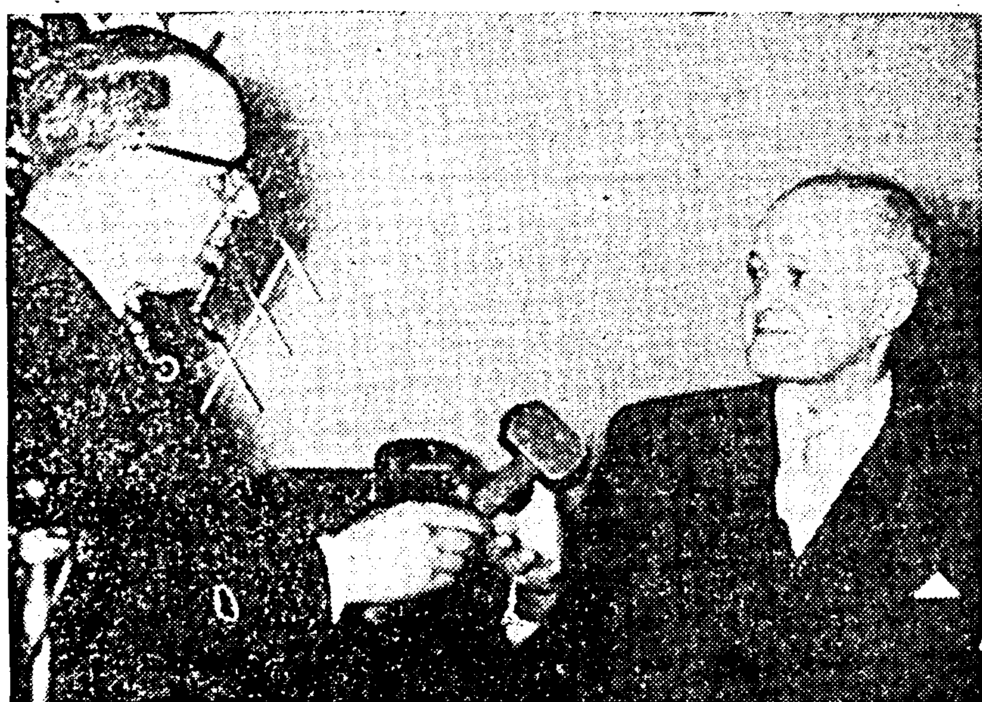
Willy Brandt voorzitter W.-Duitse Bondsraad

Bonn. — De nieuwe burgemeester van West-Berlijn, Willy Brandt, is met algemene stemmen gekozen tot voorzitter van de Westduitse Bondsraad (Senaat), die bestaat uit vertegenwoordigers van de landen. Hij vervangt de voormalige burgemeester van Berlijn, Otto Suhr, die reeds tot voorzitter gekozen was, maar kort voor zijn ambtsaanvaarding overleed

CANASTA-DRIVE

Willemstad. — De uitslagen van de gehouden canasta-drive van gisteravond gehouden in de JPF-club te Plantersrust waren als volgt:

Mej. Bänffer/heer R. Wilsoe	8365 pt
heren Koeiers/Barkymeyer	7915 pt
dames Rigot/De Vries	6535 pt
heren Koeiers/Barkmeyer ..	7915 pt
heren v.d. Loos/Chin	5800 pt

ijdens de Bondsvergadering van de K.N.V.B. te Amsterdam (in Krasnapolsky) werd de nieuwe voorzitter, de heer A. L. M. Schröder, benoemd. De heer Hopster (links) overhandigt de nieuwe voorzitter met een plechtig gebaar de voorzittershamer.

OPROEPING

tot het houden van een openbare vergadering van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curacao op Zaterdag, 2 November 1957, des voormiddags om 9 uur in de vergaderzaal van de Staten van de Nederlandse Antillen.

AGENDA:

1. Ingekomen stukken.
2. Goedkeuring verslagen Rapporteurs Afdelingen.
3. Goedkeuring geloofsbrieven van de Heer M.F. da Costa Gomez.
4. Verkiezing van twee Gedeputeerden.

De Gezaghebber,
M. P. GORSIRA.

Wij maken er onze verbruikers op attent, dat op Vrijdag 1 November a.s. in de omgeving Politiewacht Rio Canario, Suffissantweg en Rio Canarioweg de stroomlevering van 14.00 uur tot 15.30 uur onderbroken zal zijn voor het uitvoeren van noodzakelijke werkzaamheden.

OGEM

EILANDGEBIED CURAÇAO

De Gezaghebber van het eilandgebied Curacao, maakt bekend, dat de heer ESTEBAN RIJNSCHOT, wonende aan de IJzerstraat no. 25, aan het Bestuurscollege van voormeld eilandgebied een verzoek heeft gericht tot oprichting van

EEN LIMONADEFABRIEK IN EEN PERCEEL AAN DE MEXICOWEG TE LUIS PAULA

welk verzoek, vanaf heden, gedurende veertien dagen ter visie ligt op het Centraal Bestuurskantoor, Scharlooweg no. 35, Afdeling Algemene Zaken, gedurende welk tijdvak ingevolge de Hinderverordening Curacao eenieder het recht heeft schriftelijk zijn bezwaren tegen de oprichting kenbaar te maken.

De Gezaghebber van het Eilandgebied Curacao,
M. P. GORSIRA.

EILANDGEBIED CURAÇAO

De Gezaghebber van het Eilandgebied Curacao maakt bekend, dat de Heer M.O. ORTEGA, wonende op Curacao, aan het Bestuurscollege van voormeld eilandgebied een verzoek heeft gericht tot oprichting van een

SLAGERIJ IN HET PERCEEL BERG ALTENA No. 140, ALHIER,

welk verzoek, vanaf heden, gedurende veertien dagen ter visie ligt op het Centraal Bestuurskantoor, Scharlooweg No. 35, Afdeling Algemene Zaken, gedurende welk tijdvak ingevolge de Hinderverordening Curacao eenieder het recht heeft schriftelijk zijn bezwaren tegen de oprichting kenbaar te maken.

De Gezaghebber v/h Eilandgebied Curacao,
M. P. GORSIRA.

EILANDGEBIED CURAÇAO

De Gezaghebber van het eilandgebied Curacao maakt bekend, dat de heer P.F. CIJNTJE, wonende aan de Piscaderaweg no. 35, aan het Bestuurscollege van voormeld eilandgebied een verzoek heeft gericht tot oprichting van

EEN TIMMERWERKPLAATS OP EEN PERCEEL GROND GELEGEN TE CAS CHIQUITO, BEKEND ALS KAVEL 4,

welk verzoek, vanaf heden, gedurende veertien dagen ter visie ligt op het Centraal Bestuurskantoor, Scharlooweg no. 35, Afdeling Algemene Zaken, gedurende welk tijdvak ingevolge de Hinderverordening Curacao eenieder het recht heeft schriftelijk zijn bezwaren tegen de oprichting kenbaar te maken.

De Gezaghebber van het Eilandgebied Curacao,
M. P. GORSIRA.